

نان جا بخوره، تا ابد زنده مانه. اُنانی کی من دُنیا زیندگی ره فدم، می تنه.»
^{۵۲} یهودیان میان بگو مگو دکفت کی: «اُ مردای چطو تانه خو تَن آمره فده تا
 بُخوریم؟» ^{۵۳} عیسی اَشانَ بگفت: «حئیقتن، شمراً گم، کی تا انسان پسر تَن
 نُخورید و اونِ خونَ نُنوشید، شیمه درون زیندگی نارید. ^{۵۴} هرکی می تَن بُخوره و
 می خونَ بُنوشه، ابدی زیندگی دره، و من آخر زمات درون، اونَ زنده خوائم
 کودن. ^{۵۵} چونکی می تَن حئیقتی خوردنی و می خون حئیقتی نوشیدنیه. ^{۵۶} اُ گس
 کی می تَن خوره و می خونَ نوشه، می درون مانه و من اون درون. ^{۵۷} دُرُست
 هوطو، اُ پُری کی زیندگی فِدِه مره اوسِه کود و من هو پُترِ خاطری زنده تم،
 هرکسم کی مره بُخوره می خاطری زنده مانه. ^{۵۸} اُن اُنانیه کی آسمان جا بجیر
 بامو؛ نه اُنانی کی شیمه پُتران بُخوردید و با اُ حال بمردید؛ بلکی هر گس اُنان جا
 بُخوره، تا ابد زنده مانه.» ^{۵۹} عیسی اُ گبان زماتی بگفت: کی یهود عبادتگا کی
 گفرناحوم درون بو، تعلیم دئی.

پطرس اعتراف کودن

^{۶۰} خیلی جه عیسی شاگردان اُ گبان ایشتاوستن مرا بگفتید: «اُ گبان خیلی
 سخته، کی تانه اونَ قُبیل بُکونه؟» ^{۶۱} ولی عیسی، دانستی کی اونِ شاگردان اُ
 جریان واسی غرغر کونیدی، اَشانَ بگفت: «هه جریان کی شمراً ناراحت کونه؟
^{۶۲} پس آگه انسان پسر بیدینید جه هو جائی کی اول ایسابو بُجور شه چی خوائید
 کودن؟ ^{۶۳} خُدا روحه کی زنده کونه؛ جسم هیچ فایده ئی ناره. گبانی کی من شمراً
 بگفتم، روح و زیندگیه. ^{۶۴} ولی بعضی جه سُمان ایسائید کی ایمان ناویریدی.»
 چونکی عیسی جه اول دانستی کیان ایمان ناویرید و اون کیسه کی اونَ دُشمند
 دَس فِدِه. ^{۶۵} بازون عیسی دُمباله بدّه: «هن واسی شمراً بگفتم کی هیگس نتانه
 می ورجا بایه، جغیر اونکی می آسمانی پُتر جا اونِ بیخشه بُبوسته ببه.»
^{۶۶} بازون پس، خیلی جه عیسی دُمباله روئان اونَ تَرَکا کودید و ده اونَ همرائی
 نُکودید. ^{۶۷} پس عیسی اُ دوازده شاگردَ بگفت: «سُمانم خوائید بیشید؟»
^{۶۸} شَمعونِ پطرس جواب بدّه: «آفا، کی ورجا بشیم؟ ابدی زیندگی کلام تی ورجا
 نَه. ^{۶۹} و امان ایمان باوردیم و دانیم کی تو اُ قَدوسِ خُدا ایسی.» ^{۷۰} عیسی اوشان
 جواب بدّه: «مگه سُمان دوازده نفر من انتخاب نُکودم؟ ولی با اُ حال، اینفر
 جه سُمان ایتا ابلیسه.» ^{۷۱} عیسی، یهودا، شَمعونِ آسخریوطی پسر ایشاره
 کودی، چونکی اون ایتا جه اُ دوازده نفر بو کی خواستی چن وقت بعد عیسی

عیسیٰ به عیدِ خیمه تان شه

۱) بازین، عیسیٰ چند وقت جلیل ولایت درون گردستی، اون نحواستی یهودیه ولایت درون بئسه، چونکی یهودیان اون کوشتن دُمال بید. ۲ یهودیان عیدِ خیمه تان نزدیک بُبوست، ۳ پس عیسیٰ براران اون بگفتید: «آیا ترکا کون و یهودیه بوشو تا تی شاگردان اُ کارانی کی کوئی بیدینید، ۴ چون هر کی بخوائه بشناخته به، خفا درون کار نُکونه. تو کی اُ کاران کونی، تره دُنیاي نیشان بدن.» ۵ چونکی حتی اون برارانم اون ایمان ناورده بید. ۶ پس عیسیٰ اَشان بگفت: «هنو می وقت فأنرسه، ولی شمراً هر وقتی مناسبه. ۷ دُنیا نتانه شیمه جا خفت بدره ولی می جا خفت دره، چون من گوائی دئم کی اون کاران بده. ۸ شُمان عید ره بیشید، من الان آ عید واسی نایم، چونکی می وقت هنو فأنرسه.» ۹ عیسیٰ آن بگفت و جلیل درون باسا.

۱۰ ولی بعد اونکی اون براران عید واسی بُشوئید، خودشم بُشو، ولی نه آشکارا بلکی خفا درون. ۱۱ پس یهودیان، عید زما ت اون دُمال گردستید و واورسه ئید: «أ مردای کویا ایسا؟» ۱۲ مردوم میان عیسیٰ باره خیلی حرف دکفته بو. بعضیان گفتید: «ایتا خُرم مرداکه.» ولی بعضی دیگه گفتیدی: «نه! مردوم جه راه بدر کونه.» ۱۳ ولی یهودیان ترس واسی، هیگس اون باره آشکارا گب نژی. ۱۴ وقتی نصف عید بُگذشته، عیسیٰ معبد صحن درون بامو و بنا به مردوم آموختن بُکود. ۱۵ یهودیان ماما بوستید و واورسه ئید: «أ مردای کی هرگس دین درس یاد نیگفته، چطو تانه آجور علمی بدره؟» ۱۶ پس عیسیٰ اشان جواب بده: «اونچی کی شمراً یاد دئم می جا نیه، بلکی جه اوئی ایسه کی مره اوسه بُکوده. ۱۷ آگه ایگس حئیقتن بخوائه خُدا خواسته ی بجا باوره اون، فهمه کی آ تعلیمان جه خُدا ایسه، یا من می جا گم. ۱۸ اونکی جه خودش گب زنه، خو جلال دُماله، ولی اونکی خو اوسه بُکوده جلال خوائه، راستگو ایسه و اون درون هی دوروغگو ننه. ۱۹ مگه موسی پیغمبر، شریعت شمراً فاندہ؟ با آحال هیئا جه شُمان اون انجام نده. چره می کوشتن دُمالید؟» ۲۰ مردوم جواب بدئید: «تو دیو بزئی! کیه کی تی کوشتن دُمال ببه؟» ۲۱ عیسیٰ اشان جواب بده: «من ایتا کار بُکودم و شُمان همتان جه اُ کار ماما بوستید. ۲۲ موسی ختنه

کودن حُکم شمراً فدَه - البتہ آن نہ موسی جا بلکی مردوم پُران جا بو - و ہنہ واسی، مُقدّسِ شنبہ روج درونم پسرانِ ختنہ کونیدی. ۲۳ آگہ ایتا آدم مُقدّسِ شنبہ روج درون ختنہ بہ تا موسی شریعت زیر پا بَنہ نبہ، پس چرہ جہ آنکی تمان ایتا آدمِ جانِ مُقدّسِ شنبہ روج درون سلامتی فدم بَرزخا بوستید؟ ۲۴ ظاہیر جا قضاوت نُکونید، بلکی بہ حق قضاوت بُکونید.»

مگہ بہ اون مسیح بہہ؟

۲۵ بعضی جہ اورشلیم مردوم بگفتید: «مگہ آن ہون نیہ کی اون کوشتن دُمبالید؟ ۲۶ بیدینید چُطو آشکارا گب زنہ و اونِ ہیچی نیگید! بہ کی مردوم پیلہ تران بفہمستہ ببید کی اون ہو مسیح موعودہ؟ ۲۷ امان دانیم اُ مردای جہ کویا آیہ، ولی وقتی مسیح موعود ظہور بُکونہ، کسی نانہ جہ کویا آیہ.» ۲۸ ہو موقع عیسی آموختن زمات معبد درون، بلند صدا مرا بگفت کی: «مرہ ایشناسیدی و دانید جہ کویا ایم. ولی من بہ می خواستہ ناموم. اونکی مرہ اوسہ بُکودہ، حقہ و شُمان اونِ نیشناسیدی. ۲۹ ولی من اونِ ایشناسم، چونکی من جہ اونِ طرف باموم و اون مرہ اوسہ کودہ.» ۳۰ پس اوشان آنہ دُمبال بید کی عیسی گرفتار کونید، ولی ہیگس اونِ رو دَس دراز نُکود، چرہ کی اون وقت ہنو فائرسہ بو. ۳۱ با آن ہمہ خیلی جہ مردوم عیسی ایمان باوردید. اوشان گفتیدی: «مگہ وقتی مسیح موعود ظہور بُکونہ، اُ مردای جا ویشر نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان انجام دئہ؟»

۳۲ قریسی فرقہ عالمان گوشِ فارسہ کی مردوم عیسی بارہ آجور گبان زنیدی. پس کاهنان سران و قریسیان، مأمورانی کی معبدِ پاستیدی اوسہ کودید تا اونِ گرفتار کونید. ۳۳ ہو موقع عیسی بگفت: «ایپچہ دہ شیمہ مرا ایسم، و بازون اون کی مرہ اوسہ بُکودہ ی ورجا شم. ۳۴ می دُمبال گردیدی، ولی مرہ نخوائید یافتن؛ و او یا کی من ایسم، شُمان نتانید بائید.» ۳۵ پس یہودیان گس گس گفتید: «اُ مردای کویا خوائہ بشہ کی امان نتانیم اونِ بیاویم؟ خوائہ یہودیانی کی یونانیان میان پخشِ بوستید ورجا بشہ و یونانیانِ تعلیم بدہ؟ ۳۶ اونِ منظور چی بو کی بگفتہ، ”می دُمبال گردیدی، ولی مرہ نخوائید یافتن و او یا کی من ایسم، شُمان نتانید بائید“؟»

روحانی کی آب زندگی فدہ

۳۷ آخرتا روج کی عیدِ مهمترین روج بو، عیسی باسا و بلند بلند مردوم بگفت:

«هر کی تشنه یه، می ورجا بایه و بُنوشه. ۳۸ هرکی مره ایمان باوره، هوطو کی مُقدّس کتابان گه، اون دیل جا آبی کی زیندگی قده روخان مانستن رادکفه.»
 ۳۹ عیسی آ گب روح القدس باره بگفت، کی اوشانی کی اون ایمان باورید، اون گیریدی؛ چونکی روح القدس هِنو ببخشه نُبوسته بو، جه آ رو کی عیسی هِنو جلال نیگفته بو.

۴۰ بعضی جه مردوم، آ گبان ایشتاوستن مرا بگفتید: «حئیقتن کی آ مردای هو پیغمبری ایسه کی بایستی بایه.» ۴۱ الباقی گفتید: «مسیح موعود ایسه.» ولی ایتا دیگه دسته واورسه ئید: «مگه مسیح جلیل ولایت جا خوائه آمون؟ ۴۲ مگه مُقدّس کتابان درون نگفته مسیح داوود پادشا نسل جا ایسه کی جه بیت لِحِم آبادی کی داوود اون درون زیوستی، خوائه آمون؟» ۴۳ پس مردوم میان عیسی واسی اختلاف دکفت. ۴۴ بعضیان خواستیدی اون گرفتار کونید، ولی هیگس اون رو دس درازا نُکود.

۴۵ بازین مأمورانی کی معبد پاستید، کاهینان سران و فریسیان ورجا وگردستید. آشان اُ مأموران جا واورسه ئید: «چره عیسی ناوردید؟» ۴۶ مأموران جواب بدئید: «تا الان، هیگس آ مرداک مانستن گب نزه!» ۴۷ فریسیان بگفتید: «مگه شُمانم گول بُخوردید؟ ۴۸ مگه مردوم پيله تران یا فریسیان جا هیگس اون ایمان باورده؟ ۴۹ ولی آ مردوم کی شریعت جا هیچی نانیدی، لعنت بُبوسته ئید.»
 ۵۰ نیقودیموس، کی پیشتر عیسی ورجا بُشو بو و ایتا جه فریسیان بو، بگفت: «مگه آمی شریعت کسی بی اونکی اوّل اون گب بیشتاوه و بفهمه کی چی بُکوده دره اون محکوم کونه؟» ۵۱ اوشان جواب بدئید: «مگه توئم جلیل شینی؟ بگرد و بیدین کی هی پیغمبری جلیل جا نامو.» ۵۲ بازین هرتا خوشان خانه بُشوئید.

۸

زیناکار زناک بَخِشِن

اما عیسی زیتون کو بُشو. ۲ صوب دَمان، عیسی بازم معبد صحن درون بامو. اویا مردوم همه اون دُور جم بوستید؛ عیسی بینیشت و بنا به مردوم آموختن بُکود. ۳ هه میان، تورات آموجگاران و فریسی فرقه عالمان، زناکی کی زینا موقع بیگفته بید باورید و اون مردوم میان بپا بدشتید و ۴ عیسی بگفتید: «اوستاد، آ زناک زینا موقع بیگفتید. ۵ موسی پیغمبر، شریعت درون آمره حُکم

بُکودہ کی آجور زناکان سنگسار بیبید۔ ہسّا، تو چی گی؟»^۱ اَنہ بگفتید تا اونَ امتحان بُکونید و گزکی اون بھتان زئن رَہ بیاوید۔ ولی عیسی فچمست و خو آنگوشت مرا زمین سر بینیویشت۔^۷ ولی چون اوشان اونِ جا سؤال کودن دیبید، عیسی ویریشت و اوشانَ بگفت: «جہ شیمہ میان، ہر گس کی گنا نُکودہ، اولین سنگ اونَ بزہ۔»^۸ و ایوارده فچمست و زمین سر بینیویشت۔^۹ وقتی اوشان اَگبَ بیشتاوستید، ایتا ایتا، پیلہ تر تا کوجہ تر جہ اویا بُشوئید و عیسی اُزناک مرا کی اونَ جُلُو بپا ایسا بو تنہا بمانست۔^{۱۰} ہو موقع عیسی ویریشت و اُزناکَ بگفت: «آی زنا، اوشان کویا ایسائید؟ ہیگس ترہ محکوم نُکود؟»^{۱۱} اُزنا کی جواب بدہ: «ہیگس، آی آقا» عیسی اونَ بگفت: «منم ترہ محکوم نُکونم۔ بوشو و دہ گنا نوا کودن۔»

من دُنیا نور ایسم

^{۱۲} عیسی ایوار دہ مردوم مرا گب بزہ، بگفت: «من دُنیا نور ایسم۔ ہرکی می دُمبال بایہ، ہرگس تاریکی درون راہ نخواستہ شئون، بلکی زیندگی نورَ خوائہ دشتن۔»^{۱۳} فریسیان اونَ بگفتید: «تو خودت ترہ گوائی دئی، پس تی گوائی ایعتباری نارہ۔»^{۱۴} عیسی اوشانَ جواب بدہ: «حتی آگہ من خودم مرہ گوائی بدَم، می گوائی دُرستہ، چونکی دانم جہ کویا باموم و کویا شم۔ ولی سُمان نانید من جہ کویا بامو دَرَم و کویا شم۔»^{۱۵} سُمان آدمی فیکر مانستن داوری کونیدی، ولی من ہیگس داوری نُکونم۔^{۱۶} با آحال، حتی اگر داوریِم بُکونم، می داوری دُرستہ، چونکی تنہا نیئم، بلکی پئریم کی مرہ اوسہ بُکودہ می آمرایہ۔^{۱۷} شیمہ شریعت درون بینیویشتہ بُبوستہ کی دوتا شاہدِ گوائی ایعتبار دَرہ۔^{۱۸} من خودم رَہ گوائی دئم، و پئریم کی مرہ اوسہ بُکودہ، مرہ گوائی دئہ۔»^{۱۹} ہو موقع عیسی بگفتید: «تی پئر کویا ایسا؟» عیسی جواب بدہ: «نہ مرہ ایشناسیدی و نہ می پئر۔ آگہ مرہ ایشناسیدی، می پئر ایشناختیدی۔»^{۲۰} عیسی اَگبانَ وقتی کی معبد خزانہ درون مردوم آموختی، بگفت۔ ولی ہیگس اونَ گرفتار نُکود، چونکی اون وقت ہنو فائرسہ بو۔

^{۲۱} بازون عیسی ایوار دہ اوشانَ بگفت: «من شم و سُمان می دُمبال گردیدی، ولی شیمہ گنا درون خوائدِ مردن۔ اویا کی من شم، سُمان نتانید بائید۔»^{۲۲} پس یہودیان بگفتید: «مگہ خوائہ خورہ بُکوشہ کی گہ» اویا کی من شم، سُمان نتانید بائید؟»^{۲۳} عیسی اوشانَ بگفت: «سُمان زمین شینید، من آسمان

شینم. شُمان اَ دُنیا شینید، من اَ دُنیا شین نیئم. ^{۲۴} شمرأ بگفتم کی شیمه گنئان درون میریدی، چونکی آگه ایمان ناورید کی من هون ایسم، شیمه گنئان درون خوائید مَرَدن. ^{۲۵} «پس عیسیٰ بگفتید: «تو کیسی؟» عیسیٰ جواب بدَه: «هون کی جه بنا شمرأ بگفتم. ^{۲۶} خیلی چیان دَرَم کی شیمه باره بگم و شمرأ محکوم بکونم. ولی اونکی مره اوسه بکود حَقّه و من اونچِی کی اونِ جا بیشتاوستم، دُنیاِ گم. ^{۲۷} اوشان نفهمستید کی آسمانی پُئِر باره اَشانِ مرا گب زنه. ^{۲۸} پس عیسیٰ اَشانِ بگفت: «هو موقع کی انسان پسرِ چوب سَر بچور بیردید، هو موقع فهمیدی کی من ایسم و خودمِ جا کاری نُکونم، بلکی فقط اونِی گم کی پُئِر مره باموخته. ^{۲۹} و اونِی کی مره اوسه کود، می آمرایه. اون مره تنها نَنه، چون من همش اونچِی کی اونِی راضی کونه یِ انجام دئم.» ^{۳۰} اَ گبانِ مرا، خیلیان اونِ ایمان باوردید.

حئیقت شمرأ آزاد کونه

^{۳۱} بازون عیسیٰ یهودیانی کی اونِ ایمان باورده بید، بگفت: «آگه می کلام درون بمانید، حئیقتن می شاگرد خوائید بوستن، ^{۳۲} و حئیقت ایشناسیدی و حئیقت شمرأ آزاد خوائه کودن.» ^{۳۳} اوشان جواب بدئید: «آمان ابراهیم پیغمبر نسل شینیم و هرگس هیگس نوکر نُبوستیم. پس چطویه کی گی آزاد خوائیم بوستن؟» ^{۳۴} عیسیٰ جواب بدَه: «حئیقتن، شمرأ گم، اُ گسی کی گنا کونه، گناه نوکره. ^{۳۵} نوکر همیشک خانه درون نمانه، ولی پسر همیشک خانه درون مانه. ^{۳۶} پس آگه پسر شمرأ آزاد بکونه، حئیقتن آزاد خوائید بوستن.

^{۳۷} دانم کی ابراهیم زاکان شینید، با اَ حال، آنه دُمال دَرید کی مره بکوشید، چونکی می کلام شیمه میان جائی ناره. ^{۳۸} من هر اونچِی کی پُئِر جا بیدم گب زنم و شُمان اونچِی کی شیمه پُئِر جا بیشتاوستید، انجام دئید.» ^{۳۹} اوشان بگفتید: «آمی جد ابراهیمه.» عیسیٰ بگفت: «آگه شمان ابراهیم زاکان بید، شیمه کاران ابراهیم مانستن بو. ^{۴۰} ولی شُمان می کوشتن دُمالید؛ منی کی، حئیقت هوطوکی خُدا جا بیشتاوستم شمرأ واگویا بکودم. ابراهیم پیغمبر اَطو کاری نُکود. ^{۴۱} ولی شُمان شیمه پُئِر کارانِ انجام دئید.»

اوشان بگفتید: «آمان وَاَدّه زینا نیئیم! ایتا پُئِر دَریم کی هو خُدا ایسه.» ^{۴۲} عیسیٰ اَشانِ بگفت: «آگه خُدا شیمه پُئِر بو، مره دوست دشتیدی، چونکی من جه خُدا طرف باموم و الان آیا ایسام. من به می خواسته ناموم، بلکی اون

مره روانه کوده. ^{۴۳} چي واسيه كي مي گبانَ نفهميدي؟ اَنه واسيه كي، نتانيد اونچي كي گم تاب باوريد. ^{۴۴} شُمان شيمه پئر، ابليس شينيد و خوائيدي شيمه پئر خواسته تانَ انجام بديد. اون جه آغاز قاتل بو و حئيقت مرا كاري ناشتي، چونكي هي حئيقتي اونِ درون ديننه. هر وقت دوروغ گه، خو ذاتِ جا گه؛ چونكي دوروغگوئه و تمانِ دروغگوئانِ پئر. ^{۴۵} ولي اَنه واسي كي حئيقتِ شمرأ گم، شُمان مي گبَ واور نُكونيدي. ^{۴۶} كويتا جه شُمان تانه به ايتا گنا مره محكوم بُكونه؟ پس اگه حئيقتِ شمرأ گم، چره مي گبَ واور نُكونيدي؟ ^{۴۷} گسي كي خُدا جايه، خُدا كلامَ گوش دئه؛ دليل اَن كي شُمان خُدا كلامَ گوش نديدي، اَن واسيه كي خُدا جا نيئيد.»

پيش جه ابراهيم من ايسا بوم

^{۴۸} يهوديان اونَ جواب بدئيد: «دُرست نكفتيم كي سامري ايسي و ديو دَري؟» ^{۴۹} عيسي جواب بده: «من ديو نازم، بلكي مي پئر حُرمت نئم، و شُمان مره بي حُرمت، كونيدي. ^{۵۰} با اَنكي من مي جلال دُمال نيئم، ولي اينفر ايسه كي اونِ دُماله، و داوري اونِ آمريه. ^{۵۱} حئيقتن، شمرأ گم، اگه اي كس مي كلامَ عمل بُكونه، تا ابد مردنَ نخواهه دئن.» ^{۵۲} يهوديان اونَ بگفتيد: «هسا ده حتم دريم كي ديو بزئي! ابراهيم بمرد، پيغمبرانم بمرديد، با اَ حال تو گفتنِ دَري ”اگه گسي مي كلامَ عمل بُكونه، تا ابد مردنَ مزه يَ نخواهه چيشتن!“ ^{۵۳} مگه تو جه آمي پئر ابراهيمم پيله تَري؟ اون بمرد، و پيغمبرانم بمرديد. فيكر كوني كي سي؟» ^{۵۴} عيسي بگفت: «اگه من مره جلال بدم، مي جلال ارزشي ناره. اونكي مره جلال دئه، مي پئر، هون كي شُمان گيدي، آمي خُدايه. ^{۵۵} ولي شُمان اونَ نيشناسيدي و من اونَ ايشناسم. اگه بگم اونَ نيشناسم، شيمه مانستن دوروغگوئم. ولي من اون ايشناسم و اون كلامَ عمل كونم. ^{۵۶} شيمه پئر ابراهيم ذوق كودي كي مي روج بيدينه و اون بیده و شاد بوست.» ^{۵۷} يهوديان اون بگفتيد: «هنو پنجاه سال ناري و ابراهيم بیده ئي؟» ^{۵۸} عيسي اشان بگفت: «حئيقتن، شمرأ گم، پيش جه اونكي ابراهيم بنسه، من ايسم!» ^{۵۹} پس اوشان سنگ اوساديد تا اونَ سنگسار بُكونيد، ولي عيسي خوره قايم كود و معبد جا بيرون بُشو.

عیسی ایتا کور مادرزاد شفا دئہ

۱ عیسیٰ راہ میان کی شئون دویو، ایتا کور مادرزاد بیدہ. ۲ شاگردان اونِ جا واورسہ ئید: «اوستاد، کی گنا بُکودہ کی ا مرداک کور بدُنیا بامو؟ خودِش گُنا بُکودہ یا اونِ پئر و مار؟» ۳ عیسیٰ جواب بدہ: «نہ ا مردای گُناہ بُکودہ، و نہ اونِ پئر و مار؛ بلکی اَطو بُبوست تا خُدا کاران اونِ درون آشکار بہہ. ۴ تا روزہ بایسی اونِ کی مرہ اوسہ بُکودہ کاران انجام بدیم؛ شب فارسئن درہ کی اونِ درون ہیگس نتانہ کار بُکونہ. ۵ تا زماتی کی دُنیا درون ایسام، دُنیا نورم.» ۶ اَن بگفت و فیلی زمین سر تودہ، گیل چاکود و اونِ ا مرداک چومان سر بمالست ۷ و ا مرداک بگفت: «بوشو و سیلوآم حوض درون بُشور، سیلوآم یعنی اوسہ بُکودہ.» پس ا کور مردای بُشو و بُشوست، و جہ اويا بینا وگردست.

۸ ہمسادان و اوشانی کی پیشتر اونِ، گدایِ موقع بیدہ بید، واورسہ ئید: «مگہ اَن ا مردای نیہ کی نیشتی و گدایِ کودی؟» ۹ بعضیان بگفتید: «ہونہ.» بعضیان دیگر، بگفتید: «نہ، ہونہ مانہ.» ولی خودِش ہمیش گفتی: «من ہو مرداکم.» ۱۰ پس، اونِ جا واورسہ ئید: «چطو تی چومان وازا بو؟» ۱۱ اونِ جواب بدہ: «ایتا مردای عیسیٰ نام، ایچہ گیل چاکود و می چومانِ سر بمالست و بگفت "سیلوآم حوض بوشو و بُشور." پس من بُشوم و بُشوستم و وینا بُبوم.» ۱۲ اوشان ا مرداکِ جا واورسہ ئید: «اون کویا ایسا؟» جواب بدہ: «نام.»

۱۳ پس ا مردای کی پیشتر کور بوی، فریسی فرقہ عالمان ورجا باوردید. ۱۴ ا روج کی عیسیٰ گیل چاکودہ بو و اونِ چومان وازا کودہ بو، مُقدسِ شنبہ بو. ۱۵ پس فریسیان ایواردہ اونِ جا واورسئید کی چطو وینا بُبوستہ. جواب بدہ: «می چومانِ سر گیل بمالست و بُشوستم و الان دینم.» ۱۶ بعضی فریسیان بگفتید: «ا مردای جہ خُدا طرف نیہ، چونکی مُقدسِ شنبہ قانونِ بجا ناورہ.» ولی بقیہ بگفتید: «چطو ایتا گُنا کار آدم تانہ آجور نیشانہ ثان و مُعجزہ ثانی انجام بدہ؟» و اوشان میان اختلاف دکفت. ۱۷ پس ایوار دہ اوشان ا کور مرداکِ جا واورسہ ئید: «تو اونِ بارہ چی گی؟ چونکی اونِ تی چومان وازا کود.» ا مرداک جواب بدہ: «اون ایتا پیغمبرہ.»

۱۸ یہودیانِ سران واور نُکودید کی اونِ کور بو و وینا بُبوستہ، تا آنکی ا مرداکِ پئر و مار، دوخوادید ۱۹ و اوشانِ جا واورسہ ئید: «اَن شیمہ رکہ، ہون کی گیدی کور بدُنیا بامو؟ پس چطو الان تانہ بیدینہ؟» ۲۰ ا مرداکِ پئر و مار جواب

بدئید: «دانیم کی امی پسرہ، و آنم دانیم کی کور بدُنیا بامو درہ. ۲۱ نانیم الان چُطو دینہ، و نانیم کی، اون چومان وازا کودہ. خودِش جا واورسید. اون دہ پیلہ بوستہ و خودِش تانہ خو بارہ گب بزہ.» ۲۲ اُ مرداکِ پئر و مار، آنہ واسی اُطو بگفتید کی یہودیانِ جا ترسہ ئید. چونکی یہودیان پیشتر توافق بُکودید کی ہر کی اعتراف بُکونہ عیسیٰ ہو مسیح موعودہ، اون عبادتگا جا بیرون کونید. ۲۳ ہن واسی بوکی اونِ پئر و مار بگفتید، «اون دہ پیلہ بوستہ؛ خودِش جا واورسید.»

۲۴ پس ایوار دہ اُ مردای کی پیشتر کور بو ی، دوخواید و اون بگفتید: «جلال بہ خُدا فدَن! امان دانیم کی اون ایتا گُنا کار مرداکہ.» ۲۵ اُ مردای جواب بدہ: «آنکی اون گُناہ کارہ یا نہ من نئم. فقط ایچی دانم، آنکی کور بوم، و ہسا دینم.» ۲۶ فریسیان اُ مرداکِ جا واورسہ ئید: «تی مرہ چی بُکود؟ چُطو تی چومان وازا کود؟» ۲۷ اُ مردای جواب بدہ: «من کی شمرأ بگفتم، ولی شُمان گوش نُکونیدی؛ چرہ خوائید ایواردہ بیشتاؤید؟ مگہ شُمانم خوائید اونِ شاگرد بیبید؟» ۲۸ اوشان اونِ فاش بدئید و بگفتید: «تو اونِ شاگردی! امان موسی پیغمبر شاگردیم.» ۲۹ امان دانیم خُدا موسی مرا گب بزہ. ولی، نانیم اُ مردای جہ کویا بامو. «اُ مردای اُشان جواب بدہ: «عجب! شُمان نانید اون جہ کویا بامو درہ؟ با آنکی اون می چومان وازا کود. ۳۱ امان دانیم کی خُدا گُناکاران دُعا نیشتاوہ، ولی آگہ گسی خُدا ترس بہہ و اون خواستہ ی انجام بدہ، خُدا اون دُعا ایشتاوہ. ۳۲ جہ دُنیا بنا تا الان کسی نیشتاوستہ کی ہیگس بتانہ کور مادرزاد چومان وازا کونہ. ۳۳ آگہ اُ مردای جہ خُدا طرف نُبو، نتانستی کاری بُکونہ.» ۳۴ اوشان اونِ جواب بدئید: «تو کی سر تا پا گُنا درون بزا بُبوستی. ہسا، آمرہ ئم درس دئن دری؟» پس اونِ بیرون تَوَدئید.

۳۵ وقتی کی عیسیٰ بیشتاوست کی اُ مرداکِ بیرون تَوَدئید، اون پیدا بُکود و اون جا واورسہ: «انسان پسر ایمان دری؟» ۳۶ اون جواب بدہ: «آقا، بُگو کیہ تا اون ایمان باورم.» ۳۷ عیسیٰ اون بگفت: «تو اون بیدہ ئی! اون ہونہ کی الان تی مرا گب رُئن درہ.» ۳۸ بگفت: «آقا، ایمان درم.» و اون جُلُو زانو بزہ و سجدہ بُکود. ۳۹ بازون عیسیٰ بگفت: «من اُ دنیا درون باموم، تا داوری بُکونم، کی کوران وینا بیبید و وینایان کور بیبید.» ۴۰ بعضی جہ فریسیان کی اون ورجا ایسابید، ہطو کی آن بیشتاوستید، واورسہ ئید: «امانم کوریم؟» ۴۱ عیسیٰ اُشان بگفت: «آگہ کور بید تخصیری ناشتیدی؛ ولی ہسا کی گیدی دینیدی، تخصیرکار باقی مانید.»

من خُرْم چوپان ایسم

« حئیقتن، شمرأ گم، اونکی گوسفندانِ گاچه درِ جا بدرون نشه، بلکی دیوارِ بُجور بشه تا ایتا دیگه راه جا بدرون بشه، دوزد و رازنه. ^۲ ولی اونکی درِ جا بدرون بایه، گوسفندان چوپانه. ^۳ دربان، درِ اون ره وارِ کونه و گوسفندان اون صدای ایشتاویدی؛ اون خودش گوسفندانِ به ایسم دوخوانه، و اوشان بیرون بره. ^۴ وقتی کی تمان خو گوسفندانِ بیرون بیره، پیشتر جه اوشان قدم اوسانه و گوسفندان اون دُمبالسر شید، چونکی اون صدای ایشناسیدی. ^۵ اوشان غریبه دُمبال نیشید، بلکی اونِ جا فرار کونید، چونکی غریبه نانِ صدای نیشناسیدی. ^۶ عیسی آنقل آشان ره بگفت، ولی اوشان نفهمستید کی آشان چی گفتن دره. ^۷ پس ایوارده آشان بگفت: «حئیقتن، شمرأ گم، من گوسفندان ره 'در' ایسم؛ ^۸ اوشانی کی پیشتر جه من باموئید، همتان دوزد و رازنید، ولی گوسفندان اوشان گوش ندئیدی. ^۹ من 'در' ایسم؛ هرکی می جا بدرون بایه نیجات یابه، بدرون آیه و بیرون شه و بوجاق یابه. ^{۱۰} دوزد نایه جغیر دوزانین و کوشتن و سر به نیست کودنِ واسی؛ من باموم تا آشان، زیندگی بدرید و اونِ جا به فراوانی بهره بَیرید.»

« ^{۱۱} من خُرْم چوپانم. خُرْم چوپان خو جانِ خو گوسفندان ره نئه. ^{۱۲} کسی کی پول واسی کار کونه، چونکی چوپان نیه و گوسفندان اون شین نیئید، هر وقت بیدینه شأل آیه، گوسفندانِ اویا نئه و جیویزه و شأل اوشان فُتورکه و اوشان پخش کونه. ^{۱۳} اون جیویزه چونکی پول واسی کار کونه، چونکی فقط پول دُمباله و گوسفندانِ فیکر نیه. ^{۱۴} من خُرْم چوپانم. من می گوسفندانِ ایشناسم و می گوسفندانِ مره ایشناسیدی، ^{۱۵} هَطو کی پئر مرا ایشناسه و من پئر ایشناسم. من می جانِ می گوسفندان ره نئم. ^{۱۶} گوسفندان دیگه تئیم درم کی آگاچه جا نئیدی. اوشانم بایسی باورم و اوشان می صدای گوش خوائید دئن. هو موقع ایتا گلّه به و ایتا چوپان. ^{۱۷} پئر جه آرو مره دوست دره کی من می جان نئم تا اونِ ایوارده پسا گیرم. ^{۱۸} هیگس اونِ می جا فینگیره، بلکی من می میلِ مرا اونِ فدم. ایختیار درم اونِ فدم و ایختیار درم ایوارده اونِ پسا گیریم. آحکم می پئر جا فیگیفتم.» ^{۱۹} آ گبان واسی، ایوار ده یهودیان میان اختلاف دکفت. ^{۲۰} خیلی جه آشان بگفتید: «اون دیو بزّه و توره؛ چره اونِ گوش دئیدی؟» ^{۲۱} ولی بعضیان بگفتید:

«آشان ایتا دیویزه کِ گبان نیه. مگه دیو تانه کوران چومانِ وازا کونه؟»

من و پتر ایتائیم

۲۲ عیدِ وقفِ معبد، اورشلیم درونِ فارسه بو. زمستان بو ۲۳ و عیسی معبد میان، سلیمان ایوان درون را شوئی. ۲۴ یهودیان اون دُورا کودید و بگفتید: «تا اکی خوائی آمره دودلی درون بَدَری؟ آگه مسیح موعودی، واضح آمره بگو.» ۲۵ عیسی جواب بده: «شمرأ بگفتم، ولی واور نُکونیدی. کارانی کی من می پتر نام مرا کونم، مره گوائی دئییدی. ۲۶ ولی شُمان ایمان ناورید، چونکی می گوسفندان نیئید. ۲۷ می گوسفندان می صدای گوش دئییدی؛ من اوشان ایشناسم و اوشان می دُمبال آئید. ۲۸ من اوشان ابدی زیندگی فدم، و اوشان هرگس هلاک نخوائید بوستن. هیگسم نتانه اوشان می دَس جا بقاپه. ۲۹ می پتر کی اوشان مره فده همه تان جا پيله تره، و هیگس نتانه اوشان می پتر دَس جا بقاپه. ۳۰ من و پتر ایتائیم.»

۳۱ هو موقع ایوار ده یهودیان سنگ اوسادید تا عیسی سنگسار بکونید. ۳۲ عیسی آشان بگفت: «جه می پتر طرف خیلی خُب کاران شمرأ نیشان بدم. کویتا کارِ واسی خوائیدی مره سنگسار بکونید؟» ۳۳ یهودیان جواب بدئید: «تی خُب کارِ واسی تره سنگسار نُکونیم، بلکی آن واسی کی کُفر گی تره سنگسار کونیم، چونکی آدمی و تره خُدا جا نیئی.» ۳۴ عیسی اوشان جواب بده: «مگه شیمه شریعت درون نامو کی "من بگفتم، شُمان خُدایانید"؟ ۳۵ آگه اوشانی کی خُدا کلام آشانِ فارسه "خُدایان" بخوانده بُوستید - و هی قسمتی جه مُقدَس کتابان باطل نیه - ۳۶ چطو تانیدی اُ کسِ کی پتر وقف بکوده و دُنیا درون روانه بکود، بیگید "کُفر گی،" فقط آنه واسی کی بگفتم من خُدا پسرَم؟ ۳۷ آگه من می پتر کاران انجام ندم، مره ایمان ناورید. ۳۸ ولی آگه من اوشان انجام دئم، حتی آگه مره ایمان ناوریدی، اُ کاران ایمان باورید تا بدانید و بفهمید کی پتر می درون ایسه و من پتر درون.» ۳۹ ایوار ده بخواستید عیسی گرفتار کونید، ولی عیسی، اوشان دَس جا جیویشت.

۴۰ بازین ایوار ده اُردن روخان اُ طرف، اويا کی یحیی پیشتر غسل تعمید دئی بُشو، و اويا باسا. ۴۱ خیلان اونِ ورجا باموئید. آشان گفتیدی: «هر چن یحیی هی نیشانه و مُعجزه ئی انجام نده، ولی هر اونچی کی آ مرداک باره بگفت، دُرُست بو.» ۴۲ پس خیلان اويا عیسی ایمان باورید.

ایلعازر مردن

ایتا مردای ایلعازر نام ناخوش بو. اون جه بیت عَنیا آبادی مردومان بو، هو آبادی کی مریم و اونِ خاخور مارتا اویا ایسابید. ^۲ مریم هو زناى بو کی خُداوندِ لنگانِ روغنی عطر واسه و خو مو مرا خُشکا کود. اونِ برار ایلعازر ناخوش بُبوسته بو. ^۳ پس ایلعازرِ خاخوران عیسی ره پیغام اوسه کودید و بگفتیدی: «آقا، تی عزیز رفیق ناخوشه.» ^۴ عیسی هَطو کی آ خَبَر بیشتاوست، بگفت: «آ ناخوشی مردن مرا تمانِ نیبه، بلکی خُدا جلالِ واسی ایسه، تا خُدا پسر بواسطه اون، جلال بیگیره.» ^۵ عیسی، مارتا و اونِ خاخور و ایلعازر دوس دَشتی. ^۶ پس وقتی بیشتاوست کی ایلعازر ناخوشه، دوروج دِه آ جائی کی ایسابو، باسا.

^۷ بازینِ خو شاگردانِ بگفت: «بائید ایوارده یهودیه ولایتِ بیشیم.» ^۸ اونِ شاگردانِ بگفتید: «اوستاد، خیلی وقت نُبوسته کی یهودیانِ خواستیدی تره سنگسار بُکونید، و تو ایوارده خوائی اویا بیشی؟» ^۹ عیسی جواب دَه: «مگه روج، دوازده ساعت نیه؟ کسی کی روج درونِ را شه، نگفه، چونکی آ دُنیا نورِ دینه. ^{۱۰} ولی اونکی شبِ درونِ را شه، گفه، چونکی خو درونِ نور ناره.» ^{۱۱} عیسی بعدِ آنکی آ گبانِ بزه خو شاگردانِ بگفت: «آمی رفیقِ ایلعازرِ خوفته، ولی شَم تا اونِ بیدارِ کونم.» ^{۱۲} شاگردانِ اونِ بگفتید: «آقا، آگه خوفته، خُب خوائه بوستن.» ^{۱۳} عیسی ایلعازرِ مردنِ جا گب زئی، ولی اونِ شاگردانِ فیکرِ کودید عیسی منظورِ آنه کی ایلعازرِ خوفته تا ایستراحتِ بُکونه. ^{۱۴} هو موقعِ عیسی واضحِ اوشانِ بگفت: «ایلعازرِ بمرده. ^{۱۵} و شیمه واسی خوشحالم کی اویا نئسا بوم، تا ایمانِ باورید. ولی الانِ اونِ ورجا بیشیم.» ^{۱۶} پس توما، کی دوقلوِ دوخواده بوستی، اویتا شاگردانِ بگفت: «بائید امانم بشیم تا اونِ مرا بیمیریم.»

من ایسم زنده بوستن و زیندگی

^{۱۷} وقتی کی عیسی بیت عَنیا آبادی فارسه، بفهمست چهار روج به کی ایلعازرِ مقبره درونِ بنئید. ^{۱۸} بیت عَنیا دُورورِ سه کیلومتر اورشلیمِ جا فاصله دَشتی. ^{۱۹} خیلی جه یهودیانِ مریم و مارتا ورجا باموبید تا اوشانِ برارِ مردنِ واسی آشانِ دیلداری بدید. ^{۲۰} پس وقتی مارتا بیشتاوست کی عیسی آمونِ دره اونِ پیشوازِ بُشو، ولی مریم خانه درونِ باسا. ^{۲۱} مارتا عیسی بگفت: «آقا، آگه آیا ایسابی می

برار نمردی. ۲۲ ولی دانم کی الانم هرچی خدا جا بخوائی، تره فدیه.» ۲۳ عیسی اون بگفت: «تی برار زنده خوائه بوستن.» ۲۴ مارتا اون بگفت: «دانم هو موقع کی آخر زما ت درون مرده ثان زنده بیدی، هو روج درون زنده خوائه بوستن.» ۲۵ عیسی بگفت: «من ایسم زنده بوستن و زندگی. اُ گس کی مره ایمان باوره، با آنکی میره، با آ حال زنده خوائه بوستن. ۲۶ هر گس کی زنده یه و مره ایمان دره، هرگس نخوائه مردن؛ انه واور کونی؟» ۲۷ مارتا بگفت: «بله، آقا، من ایمان باوردم کی تو مسیح موعودی، خدا پسر، هون کی بایسی اُ دنیا درون بامو بی.»

۲۸ مارتا اُ گب بزه و بُشو و خو خاخور مریم دوخواد و خلوت درون اون بگفت: «اوستاد آیا ایسا و تره دوخوانه.» ۲۹ مریم هطو کی آن بیشتاوست، درجا ویرشت و عیسی ورجا بُشو. ۳۰ عیسی هنو آبادی بدرون نامو بو، بلکی هو یا ایسابو کی مارتا اون دئن ره بُشو بو. ۳۱ یهودیانی کی مریم مرا خانه درون ایسابید و اون دیلداری دئید، وقتی بیده ئید کی مریم تُند و تأکیدى مرا ویرشت و بیرون بُشو، اون دُمالسر رادکفتید. خیال کودید مقبره سر شه تا او یا گریه زاری بُکونه. ۳۲ وقتی مریم او یا کی عیسی ایسابو فارسه و اون بیده، اون لنگان جیر بگفت و بگفت: «آقا، آگه آیا ایسابی می برار نمردی.» ۳۳ وقتی کی عیسی مریم گریه زاری و یهودیانی کی اون مرا بید بیده، روح درون خیلی پریشان بوست. ۳۴ عیسی واورسه: «ایلعازر کویا بنه ئید؟» بگفتید: «آقا، بیا و بیدین.» ۳۵ عیسی چومان جا آرسو فووست. ۳۶ هو موقع یهودیان بگفتید: «بیدینید چنقد اون دوست دشتی!» ۳۷ ولی بعضیان بگفتید: «کسی کی اُ کور مرداک چومان واز کوده، نتانستی ایلعازر مردن جُلوی بیگیره؟»

عیسی ایلعازر زنده کونه

۳۸ بازون عیسی، پریشان بوست و ایوارده مقبره سر بامو. مقبره، ایتا غار بو کی اون جُلو سنگی بنه بید. ۳۹ عیسی بگفت: «سنگ اوسانید.» مارتا، اُ بمرده خاخور بگفت: «آقا، الان ده بو دکفته، چونکی چهار روج بُگذشته.» ۴۰ عیسی اون بگفت: «مگه تره نُگفتم کی آگه ایمان باوری، خدا جلال دینی؟» ۴۱ پس اوشان سنگ اوسادید. هوموقع عیسی آسمان فندرست و بگفت: «پئر، تره شکر کونم کی می صدای بیشتاوستی. ۴۲ من دنستیم کی همیشک می صدای ایشتاوی. ولی آن اوشان وایسی بگفتم کی آیا ایسائید، تا ایمان باورید کی تو مره روانه کودی.» ۴۳ عیسی آن بگفت و بازین پيله اوخان مرا دوخاد: «ایلعازر،

بیرون بیا!»^{۴۴} پس اُ جنازہ کی اون دَس و لنگ گفن درون دَوستہ بو و ایتا دَسَمال اون دیم دُور بیچیستہ بو، مقبرہ جا بیرون بامو. عیسی اُشان بگفت: «اونَ وازا کونید و وائالید بشہ.»

کوکلا عیسی قتل رہ

^{۴۵}پس خیلی جہ یہودیان کی مریم دِئن رہ باموبید و کاری کی عیسی اون برارِ رہ بُکودہ بوئ بیدہ ئید، عیسی ایمان باوردید.^{۴۶} ولی بعضی جہ اوشان فریسی فرقه عالمان ورجا بُشوئید و اوشانَ جہ اونچی کی عیسی بُکودہ بو، وَاخبر بُکودید.^{۴۷} پس کاهنان سران و فریسیان شورا بنئید و بگفتید: «چی بُکونیم؟ اُ مرداک جا خیلی نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان آشکار بہ.^{۴۸} آگہ وائالیم هَطو پیش بَشہ، ہمہ اونَ ایمان خوائید آوردن، و رومیان آئیدی، آمی معبد و آمی مردوم آمی دَس جا فیگیریدی.»^{۴۹} ولی ایتا جہ اوشان، کی قیافا نام دشتی و اُسال درون پیلہ کاهن بو، اوشانَ بگفت: «شُمان ہیچی نانیدی^{۵۰} و نفهمیدی کی شیمہ صلاح آنہ کی اینفر مردوم رہ بمیرہ، تا آنکی ہمہ مَلت سر بہ نیست بید.»^{۵۱} اون آ گب خودش جا نِزہ، بلکی وقتی اُسال کی پیلہ کاهن بو، اَطو نبوت بُکود کی عیسی ملت رہ میرہ،^{۵۲} و نہ فقط مَلت واسی، بلکی تمان خُدا زاکان رہ، کی سراسر دُنیا درون پخش ایسیدَ جم کونہ و ایتا بُکونہ.^{۵۳} پس، جہ هو روج عیسی کوشتن رہ کوکلا دیچہ ئید.

^{۵۴}آن واسی عیسی دہ آشکارا یہودیان میان شئون و آمون نُکودی، بلکی جہ اويا ایتا شار اِفرایم نام کی ویاوان نزدیکی بو بُشو و خو شاگردان مرا اويا باسا.^{۵۵} یہودیان پَسخ عید نزدیک بو، خیلین جہ دُور و اطراف، اورشلیم بُشوئید تا قبل آنکی پَسخ عید شروع بہہ یہودیان رسم پاکی بجا باورید.^{۵۶} اوشان عیسی دُمبال گردستید و هو موقع کی معبد صحن درون ایسابید ہمدیگر مرا بگفتید: «چی فیکر کونیدی؟ عید رہ اصلن نخوائہ آمون؟»^{۵۷} ولی کاهنان سران و فریسیان دستور بدہ بید کی اگر ایکس بدانہ کی عیسی کویا ایسا، بایستی خبر قَدہ تا اونَ گرفتار کونید.

۱۲

مریم عیسی لنگان سر روغنی عطر فکونہ

^۱شش روج پیش جہ پَسخ عید، عیسی بیت عَنیا آبادی، هويا کی ایلعازر

زیوستی بامو، ہونکی عیسیٰ اونَ مُردہ ٹان جا زندہ بُکودہ بو۔^۲ اویا اونِ واسی، شام دئی بُکودید۔ مارتا میماندِری کودی و ایلعازرم ایتا جہ اوشانی بو کی عیسیٰ مرا سفرہ سر نیشتہ بو۔^۳ ہو وقت مریم ایتا عطر کی خیلی گرانقیمت بو جہ سُنْبُلِ خالص کی نیم لیتر اندر بو اوساد، و آ عَطْرَ عیسیٰ لنگانِ سر فکود و خو مو مرا خُشکا کود۔ اوجور کی خانہ عطرِ بو جا پُر بوست۔^۴ وقتی یهودای اَسْخَرِیوٹی، ایتا جہ عیسیٰ شاگردان، کی بعداً اونَ دُشمند دَس فَدَہ، بگفت: ^۵ «چرہ آ عَطْرَ سیصد دینار نُفروختید، تا اون پولَ نادارانَ فَدید؟»^۶ اون آ گَبَ آنِ واسی کی ناداران رہ دیلسوجی کودی نگفتہ بو، بلکی آنِ واسی گفتی کی دوزد بو؛ اون شاگردانِ دخل و خرچ کیسہ یَ دَشتی و اُپولِ جا کی اونِ ورجا نئیدی، خورہ اوسادی۔^۷ عیسیٰ بگفت: «اونَ کار نوا دَشتنید! چونکی مریم آ عَطْرَ می دفنِ روج رہ بدَشتہ بو۔^۸ نادارانَ ہمیشک شیمہ آمرا دَردید، ولی مرہ ہمیشک نارید۔»

^۹ خیلی جہ یهودیان، وقتی بیشتاوستید عیسیٰ اویا ایسا، باموئید تا نہ فقط عیسیٰ، بلکی ایلعازرم کی زندہ بُکودہ بو، بیدینید۔^{۱۰} پس، کاهنان سران کوکلا دیچہ ئید کی ایلعازرم بُکوشید،^{۱۱} چون باعث بُبوستہ بو کی خیلی جہ یهودیان جہ اوشان رو واگردانید و عیسیٰ ایمان باورید۔

عیسیٰ ایتا شاہ مانستن اورشلیم درون شہ

^{۱۲} فردای، خیلی جہ خلق کی عید واسی باموبید، وقتی بیشتاوستید عیسیٰ اورشلیم درون آہ،^{۱۳} نخل خالٹان مرا کی خوشان دسان درون دَشتید عیسیٰ پیشواز بُشوئید۔ اوشان داد مرا گفتید:

«نیجات بدن!

مُوارکہ اسرائیل پادشا

مُوارکہ اونکی،

خُداوند نام مرا آہ!»

^{۱۴} ہو موقع عیسیٰ ایتا خر گزہ پیدا بُکود و اون سر سوارِ بوست؛ هو طو کی مُقَدَّس بینویشتہ ٹان درون بامو دَرہ:

«^{۱۵} نوا ترسئن! اورشلیم، آی صَھیونِ گر،

بدان تی پادشا،

خرِ سر سوارِ آہ، خر گزہ سر سوارِ آہ!»

۱۶ اَوڻ شاگردان اوّل آ چيانَ نفهمستيد، ولي وقتي کي عيسيٰ بعد مردَن زنده بُوست بياد باورديد کي اَشان همه اون باره مُقدّسِ کتابان درون بينويشته بُوسته بو و هوطوئم ايتفاق دکت.

۱۷ اُ خلق کي ايلعازرِ دوخواند موقع مقبره جا و اون زنده کودن مُرده ئان جا عيسيٰ مرا بيد، هَطو ا ايتفاق ره گواي دَئيدى. ۱۸ خيلي جه مردوم هَن واسي اون پيشواز بُوئيد، چونکي بيشتاوسته بيد اون آجور نيشانه و مُعجزه ثاني انجام دئه. ۱۹ پس، فَريسي فرقه عالمان گس گس گفَتيد: «دِه هي کاري آمي دَس جا بر نايه؛ فندريد کي، تمان دُنيا اون دُمبال بُوئيد.»

بعضى جه يونانيان عيسى دمبال گردستيد

۲۰ اوشان ميان کي عيد درون عبادت ره اورشليم باموبيد، بعضيان يوناني بيد. ۲۱ اوشان فيليپس ورجا، کي بيت صيداى جليل شين بو، باموئيد و اون بگفتيد: «آقا، خوائيم عيسى بیدينيم.» ۲۲ فيليپس بامو و آگب اندرياس بزه، فيليپس و اندرياس هر دو بُوئيد و عيسى بگفتيد. ۲۳ عيسى اوشان بگفت: «انسان پسرِ مردن و زنده بوستن وقت فارسن دره. ۲۴ حقيقتن، شمرأ گم، آگه گندم دانه خاکِ درون دنگفه و نيميره، تنها مانه ولي آگه بميره خيلي بار آورِه. ۲۵ اونکي خو جان دوست بدره، اون جه دَس دئه. ولي گسي کي ا دُنيا درون خو جان جا بگذره، اون تا ابدى زيندگي حفظ کونه. ۲۶ اونکي بخوائه مره خيدمت بکونه، بايسى مره دُمبال بکونه؛ و جايي کي من بئسم، مي خيدمتکارم ايسا. کسي کي مره خيدمت بکونه، مي پئر اون عزت خوائه دئن.»

۲۷ «الان مي جان پريشانه. جي بگم؟ يعني بگم، ”پئر جه اونچي کي خوائه مي سر بايه مره نجات بدن“؟ ولي من هه کار واسي ا دُنيا درون باموم. ۲۸ پئر، تي نام جلال بدن!» هو موقع اوخاني آسمان جا فارسه کي: «جلال بدم و ايوار ده جلال دئم.» ۲۹ پس مردومي کي اويا ايسابيد و ان بيشتاوستيد، بگفتيد: «گرخانه بو.» بعضيان بگفتيد: «ايتا فيريشته اون مره گب بزه.» ۳۰ عيسى بگفت: «ا صدا شمرأ بو، نه مره. ۳۱ هسا ا دُنيا داوري وقت؛ الان، ا دُنيا رئيس، شيطان بيرون اگاده به. ۳۲ وقتي من مصلوب بَم و زمين جا بَجور بشم، همتان مي سو خوائم فاکشن.» ۳۳ عيسى آگب مرا، خو چطو مردن ايشاره کودى کي اون رافا بو. ۳۴ پس مردوم بگفتيد: «بنا به اونچي کي تورات جا بيشتاوستيم، مسيح موعود تا ابد زنده مانه، پس چطو ايسه کي گي انسان پسر بايسى

مصلوب بہ؟ آ انسان پسر کیسہ؟»^{۳۵} عیسیٰ اَشَانَ بگفت: «نور ایچہ دہ شیمہ امرایہ۔ پس تا زماتی کی ہنو نورِ دَرید، راہ بشید، نہہ کی تاریکی شمراً فورہ۔ اونکی تاریکی درون راہ شہ، نانہ کویا شہ۔^{۳۶} تا زماتی کی نورِ دَریدی، نورِ ایمان باورید تا نورِ زاکان بیبید.»

وقتی آگبان بگفت، جہ اوپا بُشو و خورہ اوشانِ جا قایما کود۔

مردوم بی ایمانی

^{۳۷}با آنکی عیسیٰ خیلی آجور نیشانہ ئان و مُعجزہ ئان اوشان چومان جُلُو انجام بدہ بو، اوشان اونِ ایمان ناوردید۔^{۳۸} آطو بو کی اِشعیای پیغمبر گبان بہ انجام فارسہ کی بگفتہ بو:

«آی خُداوند، کی آمی پیغامِ واور بُکودہ،

و خُداوندِ قَوّت کی واسی آشکار بُبوستہ؟»

^{۳۹}ھوٹو کی اِشعیای پیغمبر خودش ایجا دیگہ بگفت، اوشان نتانستید ایمان باورید، چونکی:

«^{۴۰}خُدا اَشان چومان کور کودہ،

و اوشانِ دیلانِ سنگ کودہ،

تا خوشان چومان مرا نیدینید،

و خوشان دیل مرا نفہمید و

وانگردید تا اوشانِ شفا بدم.»

^{۴۱}اِشعیای جہ آرو آن بگفت کی عیسیٰ جلالِ بیدہ و اونِ بارہ گب بزہ۔

^{۴۲}با آن ہمہ حتی خیلی جہ مردومِ پیلہ ترانم عیسیٰ ایمان باوردید، ولی فریسیان ترس جا، خوشانِ ایمانِ بروز ندئید، نہہ کی اوشانِ یہودیان عبادتگا جا بیرون تودید۔^{۴۳} چونکی اوشانِ مردومِ تعریف و تمجید ویشتر جہ خُدا تعریف و تمجید دوست دشتیدی۔

^{۴۴}ھو موقع عیسیٰ بلند صدا مرہ بگفت: «ھر کی مرہ ایمان باورہ، نہ مرہ، بلکی اونِ کی مرہ اوسہ بُکودہ ئی ایمان باورده۔^{۴۵} ھرکی مرہ بیدہ، اونِ کی مرہ اوسہ بُکودہ ئی بیدہ درہ۔^{۴۶} من نور مانستن دُنیا درون باموم تا ھرکی مرہ ایمان باورہ، تارکی درون نمانہ۔^{۴۷} آگہ ایگس می گبانِ بیشتاوه، ولی اوشانِ انجام ندہ، من اونِ داوری نُکونم چونکی ناموم تا دُنیا مردومِ داوری بُکونم، بلکی باموم تا اوشانِ نیجات بدم۔^{۴۸} آ کسی کی مرہ رد کونہ و می گبانِ قبیل نکونہ رہ، ایتا

دیگہ داور ایسا؛ اُ گبانی کی بگفتم، آخر زما تِ درون، اونَ محکوم خوائہ کودن۔^{۴۹} چونکی من خودم جا گب نزم، بلکی پئری کی مرہ اوسہ بُکودہ مرہ دستور بدہ کی چی بگم و چی جا گب بزمن۔^{۵۰} و من دانم کی اونِ دستور ابدی زیندگیہ۔ پس اونچی کی گم، دُرست، اونچیہ کی پئر مرہ بگفته تا بگم.»

۱۳

عیسیٰ خو شاگردان لنگان شورہ

۱ پیش جہ پسخ عید، عیسیٰ دَنستی کی اونِ وقت فارسن درہ تا جہ ا دُنیا پئر ورجا بشہ، شاگردانی کی ا دُنیا درون دوست دَستی، تا بہ آخر محبت بُکود۔
 ۲ شام موقع بو۔ ابلیس پیشتر یهودای اَسخریوطی، شَعمون پسر دیل درون بنہ بو کی عیسیٰ دُشمند دَس فدہ۔^۳ عیسیٰ کی دَنستی پئر ہمہ چی اونِ دَس واسپارده و خُدا جا بامو و خُدا ورجا بشہ،^۴ شام سر ویریشت و قبای تین جا بیرون باورد و ایتا حولہ اوساد و خو کمرِ دُور دَوست۔^۵ بازون لگن درون آب دُکود و بنا بہ شاگردان لنگان شوستن بُکود و ا حولہ مرا کی خو کمرِ دُور دَوستہ بو اوشان لنگان خُشکا کود۔^۶ وقتی کی شمعون پطرس فارسه، اون عیسیٰ بگفت: «آقا، تو خوائی می لنگ بُشوری؟»^۷ عیسیٰ جواب بدہ: «الان نتانی بفہمی کی چی کودن درم، ولی دئرتر فہمی.»^۸ پطرس عیسیٰ بگفت: «می لنگان ہرگس نخوائی شوستن!» عیسیٰ جواب بدہ: «تا ترہ نُشورم ہی سامی می امرآ نخوائی دَشتن.»^۹ شمعون پطرس بگفت: «آقا، نہ فقط می لنگان، بلکی می سر و دسانم بُشور!»^{۱۰} عیسیٰ جواب بدہ: «اون کی حمام بُکودہ، سرتا پا تمیزہ و شوستن نیاز نارہ، جغیر اونِ لنگان۔ شُمان پاکید، ولی نہ ہمتان.»^{۱۱} چون دَنستی کیسہ کی اونِ دُشمند دَس خوائہ فدَن، و آنِ واسی بگفت: «شُمان ہمتان پاک نیئیدی.»

۱۲ بعد اونکی عیسیٰ اشان لنگان بُشوست، خو قبای دوکود و ایوارده شام سفرہ سر بینیشت۔ بازون اشان جا واورسہ: «بفہمستید چی شمرآ بُکودم؟»
 ۱۳ شُمان مرہ اوستاد و شیمہ آقا دوخوانید و دُرستم گیدی، چونکی اَطو ایسم۔
 ۱۴ پس آگہ من کی شیمہ آقا و اوستادَم شیمہ لنگان بُشوستم، شُمانم بایسی ہمدیگر لنگان بُشورید۔^{۱۵} من آ کار مرا، شمرآ نیشان بدم تا شُمانم ہوطو رفتار بُکونید کی من شیمہ امرآ بُکودم۔^{۱۶} حئیقتن، شمرآ گم، نہ نوکر خو ارباب جا پیلہ ترہ، نہ اوسہ بُبوستہ جہ خو اوسہ کودہ۔^{۱۷} ہسا کی اشان دانیدی، خوشا

به شیمه حال آگه اَشانَ عمل بُکونید.

«^{۱۸} اونچی گم شیمه همتان باره نیه. من اوشانی کی انتخاب بُکودم، ایشناسم. ولی مُقدّس کتابانِ آ گب بایسی به انجام فارسه کی: "اونکی می نانَ بُخوره می امرا دُشمندی کونه."»^{۱۹} الان پیش جه اونکی آ ایتفاق دکفه، شمراً گم تا زماتی کی انجام ببه، ایمان باورید کی من هون ایسم.^{۲۰} حئیقتن، شمراً گم، هر کی می اوسه بُکوده یِ قُبیل بُکونه، مره قُبیل بُکوده، و هرکی مره قُبیل بُکون، اون کی مره اوسه بُکوده یِ قُبیل بُکوده دره.»

ایتا جه شمان مره دُشمند دس فده

^{۲۱} عیسی بعد اونکی آ گب بزه، روح میان پریشان بوست و آشکارا بگفت: «حئیقتن، شمراً گم، ایتا جه شمان مره دُشمند دس خوائه فدن.»^{۲۲} شاگردان همدیگر فندرستید، مطمئن نیبید کی آن کی باره گه.^{۲۳} ایتا جه شاگردان، کی عیسی اون دوست دشتی، سفره سر اون پهلو لم بده بو.^{۲۴} پس پطرس شمعون ایشاره مرا اون جا بخواست تا عیسی جا واورسه اون منظور کیسه.^{۲۵} ا شاگرد هوطو کی لم بده بو خوره ویشتر عیسی نزدیک کود و واورسه: «آقا، اون کیسه؟»^{۲۶} عیسی جواب بده: «اون هون کی آ لقمه نان بعد آنکی کاسه درون بزنم اون فدم.» هو موقع ایتا لقمه کاسه درون بزه و اون یهودا شمعون آسخریوطی پسر فده.^{۲۷} وقتی یهودا لقمه ی فیگیفت، هو دم شیطان اون جلد درون بُشو. بازون عیسی اون بگفت: «ا کار ی کی خوائی انجام بدی، زودتر انجام بدن.»^{۲۸} ولی هیئا جه اوشانی کی سفره سر نیشته بید، نفهمستید کی عیسی چره آ گب یهودای بزه.^{۲۹} بعضیان خیال بُکودید چونکی یهودا دخل و خرج کیسه ی دره، عیسی اون گه کی اونچی عید واسی لازمه ی بیهینه، یا آنکی ایچی ناداران فده.^{۳۰} بعد آنکی یهودا لقمه ی فیگیفت، درجا بیرون بُشو. و شب بو.

عیسی تازه حُکم

^{۳۱} بعد اونکی یهودا بیرون بُشو، عیسی بگفت: «الان انسان پسر جلال بیگیفت و حُدا اون درون جلال بیگیفت.^{۳۲} آگه حُدا اون درون جلال بیگیفت، حُدائم اون خودش درون جلال خوائه دئن و اون درجا جلال دئه.^{۳۳} عزیز زاکان، ایچه ده شیمه مرا ایسام. می دُمبال گردیدی و هوطو کی یهودیان بگفتم، الانم شمراً گم او یا کی من شم، شمان نتانید آمون.^{۳۴} ایتا تازه حُکم شمراً

فدم، و اون آنه کی همدیگر دوست بَدَردید. هوطو کی من شمرأ دوست دَشْتیم، شُمانم بایسی همدیگر دوست بَدَردید. ^{۳۵} آگه همدیگر دوست بَدَردید، تمان مردوم آنه جا خوائید فهمستن کی می شاگردیدی.»

^{۳۶} شَمعون پطرس بگفت: «آقا، کویا شی؟» عیسی جواب بده: «تو الان نتانی اُ جایی کی من شم می دُمال بائی؛ ولی بعدا می دُمال خوائی آمون.» ^{۳۷} پطرس بگفت: «آقا، چره الان نتانم تی دُمال بایم؟ من می جان تی راه درون فدم.» ^{۳۸} عیسی بگفت: «تو، تی جان می راه درون فدی؟ حقیقتن، تره گم، پیش جه اونکی خوروس بخوانه، تو سه وار مره حشا خوائی کودن.»

۱۴

من راه و حقیقت و زیندگی ایسم

«^۱ شیمه دیل پریشان نبه. خُدای ایمان بَدَردید؛ منم ایمان بَدَردید. ^۲ می پتر خانه درون جا زیاد ننه، آگه اَطو نُبو، شمرأ نَگفتیم کی شم تا جیگائی شمرأ حاضر کونم؟ ^۳ و آگه بُشوم و جیگائی شمرأ حاضر کودم، ایوارده واگردم و شمرأ می ورجا برم، تا اوایا کی من ایسام شُمانم بئسید. ^۴ او جائی می کی من شئون درم رایی دانیدی.» ^۵ توما اون بگفت: «آقا، امان حتی نانیم کویا شی، پس چطو نانیم رایی بدانیم؟» ^۶ عیسی اون بگفت: «من راه و حقیقت و زیندگی ایسم؛ هیگس آسمانی پتر ورجا نایه، جغیر آنکی من واسطه بيم. ^۷ آگه مره ایشناختید، می پترم ایشناختیدی؛ ولی بازین پس، اون ایشناسیدی و اون بیده درید.» ^۸ فیلیپس اون بگفت: «آقا، آسمانی پتر آمره نیشان بدن، کی هن آمره و سه.» ^۹ عیسی اون بگفت: «فیلیپس، خیلی زما ت کی شیمه امرا ایسام و هنو مره نشناختی؟ اون کی مره بیده دره، آسمانی پتر بیده دره؛ پس چطو به کی گی آسمانی پتر آمره نیشان بدن؟» ^{۱۰} مگه واور ناری کی من پتر درونم و پتر می درونه؟ گبانی کی شمرأ گم می جا نیه، بلکی پتری کی می درون ایسا، اونه کی خو کاران به انجام فارسانه. ^{۱۱} می آ گب واور بکونید کی من پتر درونم و پتر می درون؛ وگرنه ا کاران خاطری کی می جا بیده ئید، آن واور بکونید.»

«^{۱۲} حقیقتن، شمرأ گم، اون کی مره واور بکونه، اونم کارانی کی من کونم، کونه، و حتی پيله تر جه ا کارانم خوائه کودن، چونکی من پتر ورجا شم. ^{۱۳} و هر اونچی می نام مرا بخوائید، من اون انجام دئم، تا پتر پسر درون جلال بیگیره. ^{۱۴} هرچی می نام مرا می جا بخوائید، اون انجام خوائم دئن.»

« آگہ مرہ دوست دَریدی، می حُکمان بجا آوریدی. ^{۱۶} و من پتر جا خوائم و اون ایتا دیگر پشتیبان شمرأ خوائہ فدن کی ہمیشک شیمہ امرأ بئسہ، ^{۱۷} یعنی حئیقتی روح، کی دُنیا ننانہ اون فُقبل بُکونہ، چونکی نہ اون دینہ و نہ ایشناسہ؛ شُمان اون ایشناسیدی، چرہ کی شیمہ مرا ایسہ و شیمہ درون مانہ. ^{۱۸} شمرأ یتیم نئم؛ شیمہ ورجا ایم. ^{۱۹} ایچہ دترتر دُنیا دہ مرہ نخوائہ دئن، ولی شُمان دینیدی، و چونکی من زندہئم، شُمانم زیندگی کونیدی. ^{۲۰} اُروج درون، فہمیدی کی من پتر درون ایسم و شُمان می درون و من شیمہ درون ایسم. ^{۲۱} اون کی می حُکمان دَرہ و اوشان انجام دئہ، اونہ اُگس کی مرہ دوست دَرہ؛ و اونکی مرہ دوست دَرہ، می پترم اون دوست دَرہ و منم اون دوست خوائم دشتن، و مرہ اون رہ ظاہیر خوائم کودن. »

^{۲۲} یہودا، نہ یہودای اَسخریوطی، عیسی جا واورسہ: « آقا، چُطویہ کی خوائی ترہ امرہ ظاہیر بُکونی، ولی نہ ا دُنیا رہ؟ » ^{۲۳} عیسی جواب بدہ: « آگہ گسی مرہ دوست بدرہ، می کلام بجا آورہ، و می پتر اون دوست خوائہ دشتن، و امان اون ورجا ائیم و اون امرأ زیندگی کونیم. ^{۲۴} اونکی مرہ دوست ندرہ، می کلام بجا ناورہ؛ و آکلام کی ایشتاویدی می جا نیہ، بلکی جہ پتری ایسہ کی مرہ اوسہ کودہ. ^{۲۵} چیان زماتی شمرأ بگفتم کی ہنو شیمہ امرأ ایسام. ^{۲۶} اما ا پشتیبان، یعنی روح القدس، کی پتر اون می نام مرا اوسہ کونہ، اون ہمہ چی شمرأ آموچہ و ہر اونچی من شمرأ بگفتم، شیمہ یاد آورہ. ^{۲۷} شمرأ سلامتی و آرامش بجا نئم؛ می آرامش و سلامتی شمرأ قَدَم. اونچی من شمرأ قَدَم، اوطونہ کی دُنیا شمرأ قَدہ. و دَنلانید شیمہ دیل پریشان بہ، و دَنلانید شیمہ دیل ہراسان بہ. ^{۲۸} بیشتاوستید کی شمرأ بگفتم، ”من شم، ولی ایواردہ شیمہ ورجا ایم.“ آگہ مرہ دوست بدشتہ بید، آنہ واسی کی من پتر ورجا شم ذوق کودید، چونکی پتر می جا پیلہ ترہ. ^{۲۹} ہسا قبل آنکی آ ایتفاق دکفہ اَن شمرأ بگفتم، تا وقتی ایتفاق دکفہ ایمان باورید. ^{۳۰} دہ خیلی وقت نمانستہ کی شیمہ مرا گب بزئم، چونکی ا دُنیا رئیس آمون درہ. ہی گزگی می جا اون دَس درون دینہ؛ ^{۳۱} اما من کاری کونم کی پتر مرہ دستور بدہ، تا دُنیا بدانہ کہ پتر دوست دَرَم. ویریزید، جہ آیا بیشیم.

« من حئیقی انگوردارم و می پتر باغبانه. ^۲ هر انگورزی کی می درون بار ناوره، می پتر اون زنه، و هر رزی کی بار باوره اون هرس کونه تا ویشتر بار باوره. ^۳ شمان الان آ کلام واسی کی شمرا بگفتم، پاک ایسید. ^۴ می درون بمانید، و منم شیمه درون مائم. هطو کی، رز نتانه خوره بار باوره آگه انگوردار سر نمانه، شمانم نتانید بار باورید آگه می درون نمائید.»

« من انگوردارم و شمان اون رزان ایسید. کسی کی می درون بمانه و من اون درون، اون گسیه کی خیلی بار آوره؛ چونکی سیوا جه من، هی کاری نتانید کودن. ^۶ آگه ایگس می درون نمانه، رزی مانه کی اون دور تودیدی و خُشکا به. خشک رزان جم کونیدی و آتش درون تودید و سوجانیدی. ^۷ آگه می درون بمانید و می کلام شیمه درون بمانه، هر اونچی کی خوائیدی بطلبید کی اون، شمرا انجام خوائه بوستن. ^۸ می پتر جلال آنه کی شمان خیلی بار باورید؛ و اطو به کی می شاگرد خوائید بوستن.»

« هوطو کی پتر مره دوست دره، منم شمرا دوست درم؛ می محبت درون بمانید. ^{۱۰} آگه می حکمان بجا باورید، می محبت درون مانیدی؛ هوطو کی من می پتر حکمان بجا آورم و اون محبت درون مائم. ^{۱۱} آگبان شمرا بگفتم تا می شادی شیمه درون بمانه و حیسانی شاد ببید.»

« ^{۱۲} می حکم آنه کی همدیگر دوست بدرید، هوطو کی من شمرا دوست دشتیم. ^{۱۳} هی محبتی پیله تر جه آن ننه کی اینفر خو جان خورفکان واسی فده. ^{۱۴} آگه اونچی کی شمرا حکم کونم انجام بدید، می رفقانید. ^{۱۵} ده شمرا نوکر دونخوانم، چونکی نوکر خو اریاب کاران جا واخب نیه. بلکی شمرا می رفق دوخوانم، چونکی هر اونچی پتر جا بیشتاوستم، شمرا اون جا واخب بکودم. ^{۱۶} شمان نبید کی مره انتخاب بکودید، بلکی من شمرا انتخاب بکودم و شمرا اوسه کودم تا بیشید و میوه باورید و شیمه میوه بمانه، تا هر چی کی می پتر جا، می نام مرا بخوائید شمرا فده. ^{۱۷} می حکم شمرا آنه کی همدیگر دوست بدرید.»

دُنیا حَفَت عیسی دُمباله روئان جا

« ^{۱۸} آگه دُنیا شیمه جا حَفَت دره، بدانید کی پیش جه شمان می جا حَفَت دشتی. ^{۱۹} آگه دُنیا شین بید، دُنیا شمرا خو گسان مانستن دوست دشتی. ولی چونکی دُنیا شین نیئید، بلکی من شمرا دُنیا جا سیوا بکودم، دُنیا شیمه جا حَفَت دره. ^{۲۰} کلامی کی شمرا بگفتم بخاطر واسپارید: ”نوکر خو اریاب جا پیله تر نیه.“

آگہ مرہ اذیت و آزار بُکودد، شمراً اذیت و آزار خوائید کودن؛ و آگہ می کلام عمل بُکوند، شیمہ کلام عمل خوائید کودن. ^{۲۱} ولی آشان ہمہ ی می نام خاطری شیمہ مرا خوائید کودن، چون اونی کی مرہ اوسہ بُکودہ ی نشناسیدی. ^{۲۲} آگہ نامو بیم و آشان مرا گب نزہ بیم، گنا ناشتیدی؛ ولی الان دہ خوشان گنائان واسی بھانہ ئی نارید. ^{۲۳} اونی کی می جا خفت بدرہ، می پتر جا ئم خفت درہ. ^{۲۴} آگہ اوشان میان کارانی نُکودہ بوم کی جغیر من ہیکس نُکودہ بو، گنا ناشتیدی؛ ولی الان، با آنکی ا کاران بیدہ ئید، ہم می جا و ہم می پتر جا خفت درید. ^{۲۵} ولی، او کلام کی خودشان تورات درون بامو بایستی بہ حقیقت فارسیہ کی: ”اوشان، ہچین می جا خفت دشتیدی.“

« ^{۲۶} ولی وقتی ا پشتیبان کی پتر جا شمراً رہ اوسہ کونم بایہ، یعنی حقیقتی روح، کی پتر جا اوسہ بہ اون، می بارہ گوائی خوائہ دئن، ^{۲۷} و سُمانم گوائی دئید، چونکی جہ بنا می امرایید.»

۱۶

« ا چیان شمراً بگفتم کی شیمہ ایمان جا نکفید. ^۲ شمراً عبادتگائان جا بیرون خوائید تودن و حتی ا زما ت فارسیہ کی ہرکی شمراً بُکوشہ، خیال کونہ کی خدای خیدمت بُکودہ درہ. ^۳ ا کاران خوائید کودن، چونکی نہ آسمانی پتر ایشناسیدی، نہ مرہ. ^۴ ولی آشان شمراً بگفتم تا ا زما ت کی ایتفاق دکفتہ، بیاد باورید کی شمراً واُخُب بُکودہ بوم. آشان جہ بنا شمراً نگفتم، چونکی خودم شیمہ مرا بوم.»

« ^۵ الان شم اون ورجا کی مرہ اوسہ بُکودہ، و ہیٹا جہ سُمان وانورسید ”کویا شی؟“ ^۶ ولی می گبان ایشتاوستن واسی، شیمہ دیل غرصبہ جا پتر بوستہ. ^۷ با آن ہمہ، من شمراً حقیقت گم شیمہ نفعہ کی من بشم. چونکی آگہ نشم، ا پشتیبان شیمہ ورجا نحوائہ آمون ولی آگہ بشم اون شیمہ ورجا اوسہ کونم. ^۸ وقتی ا پشتیبان بایہ، دُنیا ی فہمانہ، کی گنا و راستی و داوری واسی تخصیرکارہ. ^۹ گنا واسی، چونکی مرہ ایمان ناوردید. ^{۱۰} راستی واسی، چونکی پتر ورجا شم و دہ مرہ نحوائید دئن. ^{۱۱} و داوری واسی، چونکی ا دُنیا رئیس، محکوم بُبوستہ.»

« ^{۱۲} خیلی چیان دہ درم کی شمراً بگم، ولی الان طاقت اون ایشتاوستن نارید. ^{۱۳} وقتی ا حقیقتی روح بایہ، شمراً تمان حقیقت مرا رائنمائی خوائہ کودن؛ چونکی اون جہ خودش گب نزہ، بلکی اونچی ایشتاوہ خوائہ گفتن و جہ اونچی کی در پیشہ شمراً واُخُب کونہ. ^{۱۴} اون مرہ جلال خوائہ دئن، چون اونچی کی می

شینہ فیگیرہ و شمراً اعلام خوائہ کودن. ^{۱۵} ہر اونچی کی می پتر شینہ، می شینہ۔
هن واسی بگفتم اونچے کی می شینہ فیگیرہ و شمراً اعلام خوائہ کودن.»

«^{۱۶} ایپچہ دترتر، دہ مرہ نخوائید دتن ولی ایپچہ دہ دترتر، ایوارده مرہ
دینیدی.» ^{۱۷} بازون بعضی جہ عیسی شاگردان ہمدیگر بگفتید: «اون منظور
جہ آگب چیسہ کی گہ: «ایپچہ دترتر، دہ مرہ نخوائید دتن ولی ایپچہ دہ دترتر،
ایوارده مرہ دینیدی؟» یا آنکی گہ «چونکی پتر ورجا شم؟» ^{۱۸} پس شاگردان
ہمدیگر گفتیدی: «آ ایپچہ دترتر کی گہ، چیسہ؟ نفہمیم اون منظور جہ آ
گب چیسہ؟» ^{۱۹} عیسی پیشتر دنتی کی خوائیدی اون جا سوال بکونید؛ آشان
بگفت: «هن واسیہ کی ہمدیگرہ جا واورسیدی، کی بگفتم «ایپچہ دترتر، دہ
مرہ نخوائید دتن ولی ایپچہ دہ دترتر، ایوارده مرہ دینیدی؟» ^{۲۰} حئیقتن، شمراً
گم، شمان شیون و زاری کونیدی، ولی دُنیا شاد خوائہ بوستن؛ شمان غرصہ
دار بید، ولی شیمہ غرصہ شادی بہ. ^{۲۱} زن زانان موقع درد کشہ، جہ آرو کی
اون وقت فارسہ ولی وقتی خو زاک بدُنیا باورد، خو درد دہ بیاد ناورہ، شادہ،
چونکی ایتا آدم بہ آ دُنیا بامو درہ. ^{۲۲} ہطوئم، شمان ہہ الان دردمندید ولی
ایوارده شمراً دینم و شیمہ دیل شاد بہ و ہیگس ا شادی شیمہ جا نخوائہ
گیفتن. ^{۲۳} ا روج درون، دہ ہیچی می جا نخوائید خواستن. حئیقتن، شمراً گم،
ہرچی آسمانی پتر جا می نام مرا بخوائید، اون شمراً خوائہ فدَن. ^{۲۴} تا الان می نام
مرا ہیچی نخواستید؛ بخوائید تا فیگیرید و حیسانی شاد بید.»

«^{۲۵} آشان نقل مرا شمراً بگفتم؛ ولی زماتی فارسہ کی دہ نقل مرا شیمہ آمرآ گب
نخوائم زتن، بلکی پتر بارہ آشکارا شمراً گم. ^{۲۶} ا روج درون، شیمہ خواستہ ی می
نام مرا خوائیدی. و شمراً نگم کی من جہ شیمہ طرف پتر جا خوائم خواستن،
^{۲۷} چونکی پتر خودش شمراً دوست درہ، چون شمان مرہ دوست درید و ایمان
باوردید کی جہ خدا طرف باموم. ^{۲۸} من جہ پتر طرف آ دُنیا درون باموم؛ و ہسا
آ دُنیا ی ترکا کونم و پتر ورجا شم.»

^{۲۹} ہو موقع عیسی شاگردان بگفتید: «ہسا دہ آشکارا گب زنی، نہ نقل مرا.
^{۳۰} الان دہ دانیم کی جہ ہمہ چی واخبری و لازم ناری ایگس تی جا سوال
واورسہ. آنہ واسیہ کی، ایمان دریم، جہ خدا طرف باموئی.» ^{۳۱} عیسی اوشان
بگفت: «ہسا، ایمان باوردیدی؟ ^{۳۲} بیدینید، زماتی رسہ، و حئیقتن کی الانم
فارسہ، کی پخش بید و ہر تا شیمہ خانہ و جیگا خوائید شتون و مرہ تنہا
نئیدی؛ با آ حال من تنہا نیئم، چونکی آسمانی پتر می آمرایہ. ^{۳۳} آشان شمراً

بگفتم تا می درون آرامش بدرید. دُنیا درون شمرأ زحمت و عذاب نَنه؛ ولی شیمه دیل قُرص ببه چونکی من دُنیای حریفا بوستم.»

۱۷

عیسی دُعا کونه

۱ عیسی آ گبان بزه پس، خو سَر راست کود و آسمان فندرست و بگفت: «پئر، می وقت فارسه. تی پسر جلال فدَن تا تی پسر تره جلال فیده. ۲ چون تو تمان آدمانِ اِختیارِ اونِ فدئی، تا همه اوشانی کی اونِ ببخشه ئی ابدی زیندگی فیده. ۳ و ابدی زیندگی آنه، کی تره، تنها حثیقتی خُدا، و عیسی مسیحی کی تو اوسه کودی، بیشناسید. ۴ من کاری کی مره واسپاردی، به آخر فارساینم، و اَطو تره زمین سر جلال بَدَم. ۵ پس هَسَا آی پئر، توئم مره تی ورجا جلال بدن، هو جلالی کی پیش جه دُنیا بنا بوستن تی ورجا دَشتیم.»

۶ «من تی نامِ اوشانی کی هه دُنیا درون مره فدئی، آشکار کودم. اوشان تی شین بید و تو اَشان مره فدئی، و تی کلامِ بجا باوریدید. ۷ هَسَا اوشان بفهمستید کی هر اونچی کی مره فدئی، جه تی طرف ایسه. ۸ چون کلامی کی مره واسپاردی، اَشان واسپاردم، و اَشان قُبیل بُکودید و حتم دَرید کی جه تی ورجا بامو درم، و ایمان باوریدید کی تو مره اوسه کودی. ۹ می دُعا اوشان شینه؛ من آ دُنیا واسی دُعا نُکونم بلکی اوشانی ره دُعا کونم کی تو مره فدئی، چونکی اوشان تی شین ایسید. ۱۰ هر اونچی کی می شین ایسه، تی شینه و هر اونچی کی تی شین ایسه، می شینه و اَشان درون جلال بیگیفتم. ۱۱ ویشتر جه آن دُنیا درون نئسم، ولی اوشان دُنیا درون ایسائید؛ من تی ورجا ایم. آی قدوس پئر، اوشان تی نامِ امرا کی مره فدئی حفظ بُکون، تا ایتا ببید، هوطو کی امان ایتا ایسیم. ۱۲ من تا وقتی کی اَشانِ امرا بوم، اوشانی کی تو مره فدئی تی نامِ مرا حفظ بُکودم، من جه اوشان، حفاظت بُکودم و هیئتا جه اَشان هلاک نُبوست، جغیر اُ هلاکتِ پسر تا مُقدَس کتابان بینویشته ئان به انجام فارسه. ۱۳ ولی هَسَا تی ورجا ایم، و آ گبان زماتی گم کی دُنیا درون ایسام، تا می ذوقِ خوشان دیل درون تمان و کمال بدرید. ۱۴ من تی کلامِ اَشان فَدَم، ولی دُنیا اَشانِ جا خفت دَستی، چونکی دُنیا شین نیئید، هوطو کی من دُنیا شین نیئم. ۱۵ من نَخوام کی اَشانِ جه آ دُنیا ببری، بلکی خوائم اَشانِ شیریر جا حفظ بُکونی. ۱۶ اوشان آ دُنیا شین نیئیدی، هوطو کی من آ دُنیا شین نیئم. ۱۷ حثیقت درون اوشان تره سیوا بُکون؛ تی کلام حثیقته. ۱۸ هوطو کی تو

مرہ دُنیا درون اوسہ کودی، منم اوشان دُنیا درون اوسہ کودم۔^{۱۹} اوشانِ واسی من خودم وقف کونم، کی اوشانم حنیقت درون وقف بیبید۔
 «^{۲۰} من اَ چیانَ فقط اَشان رِه نخوام، بلکی اوشانِ شینم ایسہ کہ بواسطہ اَشانِ پیغام، مرہ ایمان خوائد اوردن،^{۲۱} تا ہمہ ایتا بیبید، هوطو کی تو آی پئر می درونی و من تی درون، کی اوشانم آمی درون بیبید، تا دُنیا ایمان باورہ کی تو مرہ اوسہ کودی۔^{۲۲} من اُ جلالی کی مرہ فدئی، اَشانَ فدم تا اوشانم ایتا بیبید، هوطو کی امان ایتا ایسیم؛^{۲۳} من اوشانِ درون و تو می درون کی اوشانم کاملا ایتا بیبید تا دُنیا بدانہ کی تو مرہ اوسہ کودی، و اَشانَ هوطوئی دوست دشتی کی مرہ دوست دشتی۔^{۲۴} آی پئر، خوائم اوشانِ کی مرہ فدئی می مرا بئسید، هویا کی من ایسم، تا می جلالَ فندرید، جلالی کی تو مرہ فدئی؛ چونکی پیش جہ دُنیا بنا مرہ دوست دشتی۔»

«^{۲۵} آی عادل پئر، دُنیا ترہ نیشناسہ، ولی من ترہ ایشناسم، و اَشان دانیدی کی تو مرہ اوسہ کودی۔^{۲۶} من تی نام اوشانَ بشناسانم و بازم شناسانم، تا اُ محبتی کی تو مرہ بُکودی، اوشانِ درونم بمانہ و منم اوشانِ درون بمانم۔»

۱۸

عیسی گرفتار بوستن

۱ عیسی ا گبان بزہ پسی، خو شاگردان مرا ا طرف قَدرون درہ بُشو۔ اویا باغی نَنہ بو کی عیسی و اونِ شاگردان باغ درون بُشوئید۔^۲ یهودا ا کسی کی عیسیٰ خیانت بُکودم، ا محل ایشناختی، چونکی عیسی و اونِ شاگردان گگلف اویا جم بوستیدی۔^۳ پس یهودا دستہ ئی جہ سریازان و کاهنان سران مأموران و قریسی فرقہ عالمان اوساد و اویا بامو۔ اَشان فانوس و مَشعل و سلاح مرا اویا فارسہ ئید۔^۴ عیسی کی، دانستی چی اونِ سر خوائہ اَمون، پیش بُشو و اَشان بگفت: «کی دُمبال گردیدی؟»^۵ اوشان جواب بدہ ئید: «عیسیٰ ناصری۔» بگفت: «من ایسم۔» یهودا ا کسی کی عیسیٰ خیانت بُکودم، اوشانِ مرا ایسا بو۔^۶ وقتی کی عیسی بگفت، «من ایسم» اوشان پسا پسا بُشوئید و بگل بُخوردید۔^۷ عیسی ایوارده اَشانِ جا واورسہ: «کی دُمبال گردیدی؟» اوشان بگفتیدی: «عیسی ناصری۔»^۸ عیسی جواب بدہ: «شمرأ بگفتم کی من ایسم۔ پس آگہ می دُمبالید، وائالید اَشانِ بیشید۔»^۹ عیسی آنہ بگفت تا اونچی کی پیشتر بگفتہ بو بہ انجام فارسہ کی: «ھیٹا جہ اوشان کی مرہ فدئی، جہ دَس ندَم۔»

۱۰. ہو موقع شعمون پطرس شمشیری کی دشتی، فاکشہ و پیلہ کاهن خیدمتکار بزه و اون راست گوش وَاوہ. اُ خیدمتکار نام مالخوس بو. ۱۱ عیسیٰ پطرس بگفت: «تی شمشیر عَلَاف کون! مگہ نبایسی اُ پیالہ ی کی پتر مرہ فدہ، بُنوشم؟»

۱۲ بازون سریازان، خوشان فرماندہ و یہودیانِ مأمورانِ امرا عیسیٰ بیگفتید. اوشان عیسیٰ دَس دَوَسْتید ۱۳ و اول حَتَا ورجا بتردید. چونکی حَتَا قیافا زن پتر بو و قیافا ہو سال مردوم پیلہ کاهن بو. ۱۴ قیافا ہون بو کی یہودیانِ سرانِ تَاکید بُکود و بگفت: «بختر آنہ کی اینفر مردوم رہ بمیرہ.»

پطرس عیسیٰ حشا کونہ

۱۵ شَعْمونِ پطرس و ایتا شاگرد دیگہ نم عیسیٰ دُمبال بُشوئید. چون اُ شاگرد پیلہ کاهن امرا آشنا بو بتانست عیسیٰ مرا پیلہ کاهن خانہ صارا بدرن بشہ. ۱۶ ولی پطرس در پوشت باسا. پس اویتا شاگرد کی پیلہ کاهن امرا آشنا بو، بیرون بُشو و ایتا کولقت مرا کی دربان بو، گب بزه و پطرس بدرن بترد. ۱۷ ہو موقع اُ کولقتی کی دربان بو پطرس جا واورسہ: «مگہ توئم ایتا جہ اُ مرداک شاگردان نیئی؟» پطرس جواب بدہ: «نیئم.»

۱۸ ہوا سرد بو. خیدمتکاران و مأموران آتشی زغال مرا واگیرانہ ئید بید و اون دُور باسائید و خوشان گرم کودن دیبید. پطرس مرا ایسا بو و خورہ گرم کودی.

۱۹ ہو موقع پیلہ کاهن عیسیٰ جا شاگردانِ بارہ و اُ چیان کی اوشان یاد دئی واورسہ. ۲۰ عیسیٰ جواب بدہ: «من دُنیا ی آشکارا گب بزئم و ہمیشک عبادتگا و معبد درون اُ جیگائی کی تمان یہودیانِ اویا جم بید، تعلیم بدم و ہیچی خلوتی نگفتم. ۲۱ چرہ می جا واورسی؟ اوشان جا کی می گبان بشتاوستید واورس! اوشان دانیدی کی آشان چی بگفتہ درم.» ۲۲ وقتی کی عیسیٰ اُن بگفت، ایتا جہ مأمورانی کی اویا ایسا بو، اون دیم چک بزه و بگفت: «پیلہ کاهن جواب اَطوبی دئی؟» ۲۳ عیسیٰ جواب بدہ: «آگہ اشتبا بگفتم، تو می اشتبای ثابت بُکون؛ ولی آگہ راست بگفتم، چرہ مرہ زنی؟» ۲۴ بازون حَتَا اون دَس دَوَسْتہ قیافا پیلہ کاهن ورجا اوسہ کود.

۲۵ ہو موقع کی شَعْمونِ پطرس پا ایسا بو و خورہ گرم کودن دبو، بعضیان اون جا واورسہ ئید: «مگہ توئم ایتا جہ اون شاگردان نیئی؟» اون حشا بُکود و

بگفت: «نه! نيٺم.»^{۲۶} ايتا جه پيله کاهن خيدمتکاران، هوکس خویش و قوم کي پٽرُس اوين گوش وَاوه بو، بگفت: «مگه من تره اوين اَمرا باغ درون نيٺم؟»^{۲۷} پٽرُس ايوارده حشا بکود. هو دم خوروس بخواند.

عيسي محاکمه پيلاٽس ورجا

^{۲۸} صوب دم بو کي عيسيٰ جه قيافا ورجا فرماندار کاخ وَر بٻرديد. اوشان خودشان کاخ بديرون نُشوئيد تا نجست نيبيد و بتانيد عيد پسخ شام بخرديد. ^{۲۹} پس پيلاٽس بيرون بامو و اوشان جا واورسه: «ا مرداک به چي جرمي متهم کونيدی؟» ^{۳۰} اوشان جواب بده ئيد و بگفتيد: «آگه ا مرداي شرور کاران نُکوده بو، اون تي دس فندٽيم.» ^{۳۱} پيلاٽس اشان بگفت: «شمان خودتان اون بٻريد و طبق شيمه شريعت محاکمه بکونيد.» يهوديان سران بگفتيد: «آمان اجازه ناريم هيکس محکوم به مردن بکونيم.» ^{۳۲} هٽو بٻوست کي عيسيٰ گب خو مردن ره، کي اوين رافا بو، به انجام فارسه.

^{۳۳} بازين پيلاٽس، کاخ درون وگردست و عيسيٰ دوخواد و اون بگفت: «تو يهوديان پادشائي؟» ^{۳۴} عيسيٰ جواب بده: «تو خودت جا گي، يا ديگران مي باره تره اٽو بگفتيد؟» ^{۳۵} پيلاٽس جواب بده: «مگه من يهوديم؟ خودت ملت و کاهنان سران، تره مي دس فندٽيد؛ چي بکوده ئي؟» ^{۳۶} عيسيٰ جواب بده: «مي پادشائي آ دنيا شين نيه. آگه مي پادشائي آ دنيا شين بو، مي خيدمتکاران جنگستيدي تا يهوديان دس دٽنکفم. ولي مي پادشائي آ دنيا شين نيه.» ^{۳۷} بازين پيلاٽس عيسيٰ جا واورسه: «پس تو ايتا پادشائي؟» عيسيٰ جواب بده: «تو بگفتي کي من ايتا پادشاييم. چونکي من جه آ رو بزاسته بٻوستم و جه آرو آ دنيا درون باموم تا حقيقت ره گواي بدم. هر کي حقيقت شين ايسه، مي گب گوش دئه.» ^{۳۸} پيلاٽس واورسه: «حقيقت چيسه؟»

وقتي ان بگفت، ايوارده بيرون بٻشو و يهوديان بگفت: «من هي دليلي اون محکوم کودن ره پيدا نکودم.» ^{۳۹} ولي شيمه رسم انه کي پسخ عيد ره ايتا زنداني شيمه واسي سرا دم؛ خوائيدي يهوديان پادشاي شمرا سرا دم؟» ^{۴۰} اوشان ايوارده داد بزئيد: «ا مرداک نه، باراباس سرا دن!» و باراباس ايتا رازن بو.

۱ ھو موقع، پیلٹس دستور بدہ عیسیٰ بیگیرید و اون شلاق بزئید۔ ۲ سریازان ایٹا تاج، توموش جا بباقتید و عیسیٰ سر بنئید و ایٹا ارغوانی قبا اون دُکودید، ۳ و اون ورجا باموئید و بگفتید: «سلام بر تو، آی یہودیان پادشا!» و اون سیلی زئیدی۔

۴ پیلٹس ایوارده بیرون بامو و اوشان بگفت: «الان اون شیمہ ورجا آورم تا بفہمید کی من ہی تخصیری اون محکوم کودن رہ پیدا نُکودم.» ۵ پس عیسیٰ کی ایٹا توموش تاج اون سر نئہ بو و ارغوانی قبا دُکودہ بو بیرون بامو۔ پیلٹس اوشان بگفت: «بیدینید، آن ھو مرداکہ!» ۶ وقتی کاهینان سران و مأمورانی کی معبدؔ پاستیدی اون بیدہ ئید، داد زئیدی: «مصلوب کون! مصلوب کون!» پیلٹس اشان بگفت: «شُمان خودتان اون بَرید و مصلوب کونید، چونکی من ہی تخصیری اون محکوم کودن رہ پیدا نُکودم.» ۷ یہودیان اون جواب بدہ ئید: «آمان شریعتی دریم کی عین آمی شریعت، اُ مرداک بایسی بمیرہ، چونکی ادعا کونہ خُدا پسرہ.»

۸ ھطو کی پیلٹس آنہ بیشتاوست، ویشتر ھراسان بوست، ۹ ایوارده کاخ درون واگردست و عیسیٰ جا واورسہ: «تو جہ کویا بامو دری؟» ولی عیسیٰ اون جواب ندہ۔ ۱۰ پیلٹس اون بگفت: «مرہ ہیچی نیگی؟ مگہ تو نانی اُ قدرتِ درم ترہ سرا دم و اُ قدرتِ درم ترہ صلیب سر فاکشم؟» ۱۱ عیسیٰ بگفت: «آگہ اُ قدرتِ خُدا جا ترہ فدہ نُبوستہ بو، تو ہی قدرتی می سر ناشتی۔ ھن واسی اون گنا کی مرہ تی دس فدہ، خیلی ویشترہ.» ۱۲ بازون پس، پیلٹس تقلاً بکود عیسیٰ سرا دہ، ولی یہودیان داد زئید: «آگہ اُ مرداکِ ولا کونی، امپراطورِ روم رفق نیئی۔ ھرکی ادعا بکونہ پادشاہ، امپراطورِ ضد.»

۱۳ ھطو کی پیلٹس اُ گبان بیشتاوست، عیسیٰ بیرون باورد و محکمہ تختِ سر بینیشٹ، اُ جیگائی کی بہ 'سنگفرش' معروف بو و عبرای زوان درون اون 'جَباتا' گفتیدی۔ ۱۴ اُ روج، روج آمادہ بوستنِ پسخ عید رہ بو و دورورِ ظھر بو۔ پیلٹس یہودیان بگفت: «بیدینید ائم شیمہ پادشا!» ۱۵ اوشان فریاد بزئید: «اون بکوش! اون بکوش، مصلوب کون!» پیلٹس بگفت: «شیمہ پادشای مصلوب کونم؟» کاهنان سران جواب بدہ ئید: «آمان جغیر امپراطورِ روم پادشائی ناریم.» ۱۶ آخر بسر پیلٹس عیسیٰ اوشان دس فدہ تا اون صلیب سر فاکشید۔ پس عیسیٰ بیگفتید و بَرید۔

۱۷ عیسیٰ کی صلیب اون کول سر نئہ بو، بیرون بُشو، اُ محلّی وَر کی جمجمہ

نام دَشتی، کی عبری زوان درون اَوْنَ جُلُجُتا گیدی. ^{۱۸} اویا اَوْنَ مصلوب کودید و اون مرا دو نفر دیگہ ٹم اَوْنَ دو طرف مصلوب بوسٹید و عیسی اوشان وسط ایسا بو. ^{۱۹} پیلٹس اَمَم دستور بَدَہ و اوشان ایٹا تختہ رو بینیویشٹید و اَوْنَ صلیب بَجُوربِزئید کی اَوْنَ رو بینیویشٹہ بُبوستہ بو: 'عیسی ناصری، یہودیان پادشا'. ^{۲۰} خیلی جہ یہودیان تختہ روی بخواندید، چون اویا کی عیسی مصلوب بُبوستہ بو شارِ نزدیکی بو و اُ تختہ رو بہ زوان عبری و لاتین و یونانی بینیویشٹہ بُبوستہ بو. ^{۲۱} پس یہودیان کاهینان سران پیلٹس بگفتید: «نینیویس 'یہودیان پادشا، بلکی بینیویس اُ مردای بگفته کی من یہودیان پادشائم.» ^{۲۲} پیلٹس جواب بَدَہ: «هرچی بینیویشتم، دَہ بینیویشتم.»

^{۲۳} وقتی کی سربازان عیسی مصلوب کودید، اون رختان بیگفتید و چار سَم بکودید و هر نفر ایٹا سَم اوسادید. وقتی اون قبایِ فارسه ئید بیدہ ئید یسرہ ایسہ و درز نارہ. ^{۲۴} پس گس گس بگفتید: «اُ قبایِ پارہ نُکونیم، بلکی قرعہ تَوَدیم تا بیدینیم کی شین بہ.» هَطو بو کی زبور کتاب بینیویشٹہ بہ انجام فارسه کی:

«می رختان خوشان میان سام بکودید

و می قبا سر قرعہ تَوَدئید.»

پس سربازان اَطو بکودید.

^{۲۵} اما عیسی صلیب نزدیکی، اون مار و اون خالا، مریم گلوپاس زناى و مریم مَجْدَلِيَّہ ایسابید. ^{۲۶} وقتی عیسی خو مار اُ شاگرد ورجا کی خیلی اَوْنَ دوست دَشتی بیدہ، خو مار بگفت: «ای زن، بیدین، اَمَم تی پسر.» ^{۲۷} بازون اُ شاگرد بگفت: «بیدین، اَمَم تی مار.» جہ هو وقت، اُ شاگرد، عیسی مار خو خانہ بَترد.

عیسی مردن

^{۲۸} بازون پس عیسی دانستی کی همه چی تمان بوسٹہ، و آن واسی کی مُقدّس کِتابان بینیویشٹہ بہ انجام فارسه، بگفت: «تشنہ ٹم.» ^{۲۹} اویا ایٹا حُم بو کی تورش شر او اون جا پُر بو. پس ایٹا ابر تورش شر او درون فرو بکودید و ایٹا زوفا دار خال سر بنہ ئید و عیسی دهن جُلُو بَتردید. ^{۳۰} وقتی عیسی شر او بیچیشٹ، بگفت: «تمان بو.» بازون خو سر بجیر تَوَدَہ و خو روخ تسلیم بکود.

^{۳۱} جہ اویا کی اُ روج روج 'تہیہ' عید پَسَخ رہ بو، و نبایستی مصلوب بُبوستہ ٹان جنازہ اُ مقدس شنبہ درون کی پیلہ شنبہ بو، صلیب سر بمانہ، یہود سران

پیلٹس جا بخواستید تا اُسه نفرِ پا قلمِ بشکنید و اوشان جنازه ی صلیب جا بجیر باورید۔^{۳۲} پس سریازان باموئید و اُ دونفرِ پا قلمِ کی عیسیٰ مرا مصلوب بُوسته بیدَ بشکنه ئید۔^{۳۳} ولی وقتی عیسیٰ سرِ فارسه ئید و بیدہ ئید بمرده، اون پا قلمِ نشکنه ئید۔^{۳۴} ولی ایجا جہ سریازان اونِ تک نیزہ فوغاستہ کی ہو دمِ خون و آب اونِ جا بیرون بزہ۔^{۳۵} اُ کس کی اَن بیدہ، گوائی دَنہ تا شُمانم ایمان باورید۔ اونِ گوائی راستہ و اونِ دَنہ کی حئیقت گہ۔^{۳۶} اتیفاقان دکفت تا مُقدّس کتابان بینویشته بہ انجامِ فارسه کی: «ہیتا جہ اون خاشان نشکفہ»،^{۳۷} و ہطوئم ایجا قسمت دیگہ جہ کتاب کی گہ: «اونی ی کی نیزہ بزئید، فندریدی»۔

عیسیٰ دفنِ کودن

^{۳۸} بعد آ ایتفاق، یوسف کی رامہ شین بو، پیلٹس جا اجازہ بخواست کی عیسیٰ جنازه ی بَبرہ۔ یوسف ایجا جہ عیسیٰ دُمبالہ روئان بو، ولی خلوتی، چونکی یہودیانِ جا ترس دشتی۔ پیلٹس اونِ اجازہ بدہ۔ یوسف بامو، عیسیٰ جنازه ی بَبرد۔^{۳۹} نيقوديموسم کی بیشتر شبانہ عیسیٰ ورجا بُو شو بو، بامو و خو مرا سی کیلو مُر و عود باورد۔^{۴۰} پس اوشان عیسیٰ جنازه ی بَبردید، اونِ طبق یہودیانِ دفنِ کودنِ رسم، عطریاتِ مرا گفنِ درون واپختید۔^{۴۱} اویا کی عیسیٰ مصلوب بُوست، باغی بو و اُ باغِ درون ایجا تازہ مقبرہ نَنہ بو کی ہنوہی مُردہ ئی اونِ درون نَنہ بید۔^{۴۲} پس چونکی یہودیانِ 'آمادہ بوستنِ روج' عیدِ پسخِ واسی بو و اُ مقبرہ ئم ہو نزدیکی نَنہ بو، عیسیٰ جنازه ی اونِ درون بنہ ئید۔

۲۰

عیسیٰ زندہ بہ!

^۱ ہفتہ اولتا روج یعنی یکشنبہ صوبِ دم، اُ زمات کی ہوا ہنو تارک بو، مریم مَجدلِیہ مقبرہ سرِ بامو و بیدہ کی سنگ ایجا کنار گیل بدہ بُوستہ۔^۲ پس بُدو بُدو شمعونِ پطرس و اویتا شاگرد ورجا کی عیسیٰ اونِ دوست دشتی، بُو شو و اوشان بگفت: «امی آقائِ مقبرہ جا بَبردہ ئید و نانیم کویا بنہ ئید۔»^۳ پطرس اویتا شاگرد مرا بیرون بامو، و مقبرہ سو بُوئید۔^۴ و ہر دو باہم دوبستیدی؛ ولی اویتا شاگرد نُنتر بُو شو و پطرس جا پیش دکفت و اول مقبرہ سرِ فارسہ۔^۵ فچمست و مقبرہ درونِ فندرست و بیدہ کی گفنی اویا نَنہ، ولی بدرون نُشو۔^۶ بازون شمعونِ پطرس اونِ دُمبال بامو و مقبرہ بدرون بُو شو، بیدہ کی گفنی اویا

نَّهْ،^۷ ولی دَسَمالی کی عیسی سر دُور دَوَستہ بید گَفنی پهلونہ بو، بلکی سیوا، تا بُبوستہ ایجا دیگہ نَهْ بو.^۸ پس اویتا شاگردم کی اول مقبرہ سر فارسہ بو، بَدرون بامو و بیدہ و ایمان باورد.^۹ چونکی ہنو شاگردان مُقدّس کِتابان بینیویشتہ نَان نفہمستہ بید کی عیسی بایسی مُردئان جا زندہ بہ.^{۱۰} بازون ا دو تا شاگرد خوشان خانہ وگردستید.

عیسی مریم مَجَدَلِیَّہ رِہ ظاہیر بہ

^{۱۱} ولی مریم، مقبرہ بیرون ایسابو و زار زئی. هوطو کی زار زئن دویو فچمست تا مقبرہ بدرون فَندرہ.^{۱۲} هو موقع دو تا فیریشته ی بیدہ کی سیفید رخت دُکودہ بید و اویا کی عیسی جنازہ نَهْ بو نیشته بید، ایتا اویا کی اون سر نَهْ بو و اویتا اویا کی اون لنگان نَهْ بو.^{۱۳} اوشان اون بگفتید: «آی زن، چرہ گریہ کونی؟» مریم جواب بدہ: «می آقائ بَردہ ئید و نانم کویا بنہ ئید.»^{۱۴} هَطو کی اَن بگفت، وگردست و عیسی اویا بیدہ کی بپا ایسا، ولی نشناختہ.^{۱۵} عیسی اون بگفت: «آی زن، چرہ گریہ کونی؟ کی دُمبال گردی؟» مریم خیال بُکود کی باغبانہ، بگفت: «آقا، آگہ تو اون بَردی، مرہ بُگو کویا بنہ ئی تا بشم و اون فیگیرم.»^{۱۶} عیسی دوخواد: «مریم!» مریم وگردست و عبری زوان مرا بگفت: «رَبُونی!» (یعنی اوستاد).^{۱۷} عیسی اون بگفت: «مرہ دَس نوا زئن، چونکی ہنو پئر ورجا بُجور نُشوم. بلکی می ہرازان وَر بوشو و اوشان بُگو کی خو پئر ورجا و شیمہ پئر و می خُدا و شیمہ خُدا وَر بُجور شم.»^{۱۸} مریم مَجَدَلِیَّہ بُشو و شاگردان رِہ خبر بَرد کی «خُداوند بیدم!» و اونچی عیسی اون بگفتہ بو، اشان رِہ واگویا بُکود.

عیسی شاگردان رِہ ظاہیر بہ

^{۱۹} هو روج غروب دَم، کی ہفتہ اولتا روج بو، شاگردان جم بوستہ بید و یہودیان ترس جا دران قُلف بُکودہ بید، عیسی بامو و اشان میان باسا و بگفت: «سلام بہ سُمان!»^{۲۰} وقتی آنہ بگفت، خو دَسان و تَک اشان نیشان بدہ. شاگردان خُداوند دِئن مرا شاد بوستید.^{۲۱} عیسی ایوارده اشان بگفت: «سلام بہ سُمان! هوطو کی پئر مرہ اوسہ کود، منم شمراً اوسہ کونم.»^{۲۲} وقتی آگب بزہ فو بزہ و بگفت: «روح القدس فیگیرید.»^{۲۳} آگہ اینفر گُنائان ببخشید، اوشان رِہ ببخشہ بہ؛ و آگہ اینفر گُنائان نبخشید، نبخشہ مانہ.»

عیسیٰ و توما

۲۴ وقتی کی عیسیٰ بامو بو، توما، ایتا جه اُ دوازده شاگرد، کی اون دوقلوئم گفتیدی، اشانِ مرا نَسابو. ۲۵ پس بقیه شاگردان اون بگفتید: «خُداوند بیده ئیم!» ولی توما اشان بگفت: «تا خودم مٹخ مالہ ی اون دسان رو نیدینم و می انگوشت مٹخ جا ننم و می دَس اون تَک سولاعِ درون ننم، ایمان ناورم.» ۲۶ ہشت روج بازون، عیسیٰ شاگردان بازمِ خانہ درون ایساید و توما اوشانِ مرا ایسابو. با انکی دران قُلف بو، عیسیٰ بدرون بامو و اشان میان باسا و بگفت: «سلام به سُمان!» ۲۷ بازون عیسیٰ توما بگفت: «تی انگوشت آیا بنہ و می دسان بیدین، و تی دَس جُلو باور و می تَک سولاعِ درون بنہ. بی ایمان نُبو، بلکی ایمان بدر.» ۲۸ توما اون بگفت: «ای می خُداوند و ای می خُدا!» ۲۹ عیسیٰ بگفت: «چونکی مرہ بیده ئی ایمان باوردی؟ خوشا به حال اوشان کی نیدہ بو، ایمان باورید.»

ا کتابِ هدف

۳۰ عیسیٰ خیلی نیشانہ ئان و مُعجزہ ئانِ دیگرم شاگردان جُلو انجام بدہ کی ا کتاب درون بینویشتہ نُبوستہ. ۳۱ ولی هن قدر بینویشتہ بُبوستہ تا ایمان باورید کی عیسیٰ هو مسیح موعود، خُدا پسرہ، و ا ایمان مرا، اون نام درون ابدی زیندگی بدرید.

۲۱

عیسیٰ ہفت تا جه شاگردان رہ ظاہیر بہ

۱ بعد ا اتیفاق، عیسیٰ ایواردہ تیرپہ دریا کنار کی هو جلیل دریا ایسہ خورہ شاگردان رہ ظاہیر کود. اون خورہ اطو ظاہیر بُکود. ۲ ایتا روج شمعون پطرس، توما کی اون دوقلوئم گفتیدی، نَنائیل کی جلیل قانای شینہ، زیدی پسران و دوتا دیگہ شاگردم ہمدیگر مرا ایساید. ۳ شمعون پطرس اوشان بگفت: «من شئون درم ماہی صید بُکونم.» اوشان بگفتید: «آمانم تی آمرا آئیم.» پس بیرون بُشوئید، لوتکای سواز بوستید. ولی ا شب ہیچی صید نُکودید. ۴ صوب دمان، عیسیٰ دریا کنار باسا؛ ولی شاگردان نفہمستید کی اون عیسیٰ یہ. ۵ عیسیٰ اشان بگفت: «زاکان، ہیچی ماہی بیگفتید؟» جواب بدہ ئید: «نہ!» ۶ عیسیٰ اوشان بگفت: «ماشک، لوتکای راست وَر تودید کی گیریدی.» اشان ہطو بُکودید و

آنقد ماہی دوبو کی ننانستید ماشک لوتکا درون فاکشید۔^۷ ا شاگردی کی عیسیٰ اون دوست دشتی، پطرس بگفت: «خداوندہ!» شمعون پطرس هطو بیشتاوست کی خداوندہ، هو دم خو رخت خو دور بیچست - چونکی صید واسی خو رخت بکنده بو - و خوره دریا درون توڈه۔^۸ بقیہ شاگردان، هوطو ماشکی کی ماہی جا پُر بو خوشان مرا فاکشن دیبید، لوتکا مرا باموئید چونکی اوشان فاصلہ خُشکی مرا دورور پنجاه متر بو۔

^۹وقتی دریا کنارِ فارسه ئید، بیدہ ئید آتش ذغال مرا وُل بیگیفته و ماہی و نانم اون رو نئہ۔^{۱۰} عیسیٰ اشان بگفت: «چن تا جه اُمایان کی الان بیگیفته، باورید۔»^{۱۱} شمعون پطرس لوتکا بدرون بُشو و ماشک دریا جا بُجور فاکشه۔ ماشک صد و پنجاه و سہ تا پیلہ ماہی نان جا پُر بو۔ و با آنکی ماہیان خیلی زیاد بید، ماشک پارہ نُبوسته۔^{۱۲} عیسیٰ اشان بگفت: «بائید چاشت بُخوید۔» ہیٹا جه شاگردان نیازستِ اونِ جا واورسہ، «تو کیسی؟» چونکی دانستید خداوندہ۔^{۱۳} عیسیٰ جُلُو بامو، نان و ماہی اوساد و اوشان فدہ۔^{۱۴} آن سیومین وار بو کی عیسیٰ بعد آنکی زندہ بُبوست خوره شاگردان رہ ظاہیر کودی۔

عیسیٰ و پطرس

^{۱۵}چاشتِ بُخورده پسی، عیسیٰ شمعون پطرس جا واورسہ: «آی شمعون، یوحنا پسر، مرہ ویشتر جه اشان دوس دری؟» شمعون پطرس عیسیٰ جواب بدہ: «بلہ خداوند؛ تو دانی کی ترہ دوست درم۔» عیسیٰ اون بگفت: «می بَرہ نان غذا بدن۔»^{۱۶} دوم وار عیسیٰ اونِ جا واورسہ: «آی شمعون، یوحنا پسر، مرہ دوس دری؟» جواب بدہ: «بلہ خداوند؛ دانی کی ترہ دوست درم۔» عیسیٰ بگفت: «می گوسفندان رہ چوپانی بُکون۔»^{۱۷} سیوم وار عیسیٰ اون بگفت: «آی شمعون، یوحنا پسر، مرہ دوست دری؟» ناراحت بوست و جواب بدہ: «می خداوند، تو همه چی دانی؛ دانی کی ترہ دوست درم۔» عیسیٰ بگفت: «می گوسفندان غذا بدن۔»^{۱۸} حئیقتن، ترہ گم، زماقی کی جوان بی تی کمر دوستی و ہرجا کی خواستی شوئی؛ ولی هطو کی پیر بی تی دسان وازا کونی و اینفر دیگہ تی کمر دودہ و اویا کی نحوائی بیشی برہ۔»^{۱۹} عیسیٰ آگب بزہ تا پطرس بدانہ کی چطو میرہ و خو مردن مرا خُدای جلال دئہ۔ بازین عیسیٰ اون بگفت: «می دُمال بیا۔»^{۲۰} هو موقع پطرس وگردست و بیدہ ا شاگردی کی عیسیٰ اون دوست دشتی

اوشان دُمبال آیه. اون هون بو کی شامِ وقت، عیسی سینہ سر کم بدہ بو و اونِ جا واورسہ بو «می خُداوند، کیسہ کی ترہ دُشمند دَس فدہ؟»^{۲۱} وقتی پطرس اون بیدہ، عیسی جا واورسہ: «می خُداوند، پس اون چی بہ؟»^{۲۲} عیسی پطرس بگفت: «آگہ بخوائم تا می وگردستن موقع بئسہ، بہ تو چی؟ تو می دُمبال بیا!»^{۲۳} پس آگہ براران میان دکفت کی اُشاگرد نخواستہ مردن، با آنکی عیسی پطرس نگفتہ بو کی اون نیمیرہ، بلکی بگفت «آگہ بخوائم تا می وگردستن موقع بئسہ، بہ تو چی؟»

^{۲۴} آن ہو شاگردہ کی اُچیان رہ گوائی دئہ و آشان بینویشتہ. آمان دانیمی کی اون گوائی راستہ.
^{۲۵} عیسی خیلی کاران دیگہ نم بُکود کی آگہ ایٹا ایٹا بینویشتہ بُوستہ بو، گمان نُکونم حتی تمان دُنیا کتابانم اُبینویشتہ ئان جائی دشتی.

